

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն

Աստուած մեզի գեղեցիկ տուն մը տուաւ

Ես Ադամն եմ. առաջին մարդը զոր Աստուած ստեղծեց: Աստուած ինձի գեղեցիկ պարտէզ մը տուաւ որպէսզի մէջը ապրիմ: Ուր որ նայեցաւ տեսայ ծառեր, բոյսեր եւ ջուր: Երբ անօթեմալի պտուղ մը կը քաղէի ծառէ մը եւ կ'ուտէի:

Պարտէզը լեցուն էր կենդանիներով եւ թռչուններով: Աստուած նոյնիսկ արտօնեց որ ես անուանեմ զանոնք:

Աստուած աշխարհը ստեղծեց 6 օրուայ ընթացքին եւ 7րդ օրը հանգստացաւ:

Ա. օր - Աստուած Լոյսը ստեղծեց

Բ. օր - Աստուած Երկինքը ստեղծեց

Գ. օր - Աստուած երկիրը, ծովերը, ծառերն ու բոյսերը ստեղծեց

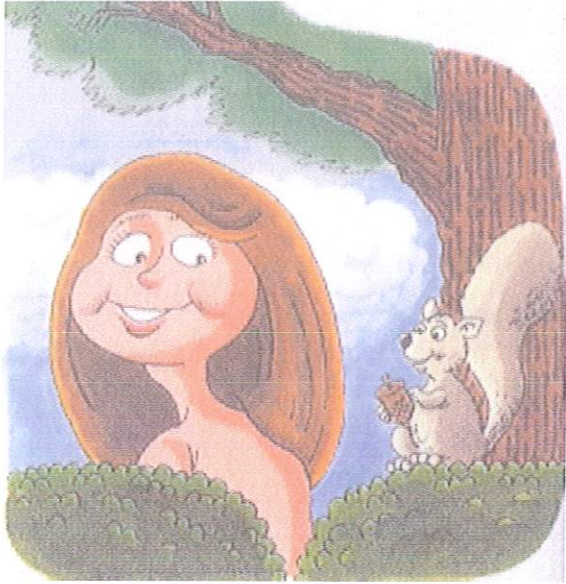
Դ. օր - Աստուած Արեւը, լուսինը եւ աստղերը ստեղծեց

Ե. օր - Աստուած թռչունները եւ ձուկերը ստեղծեց

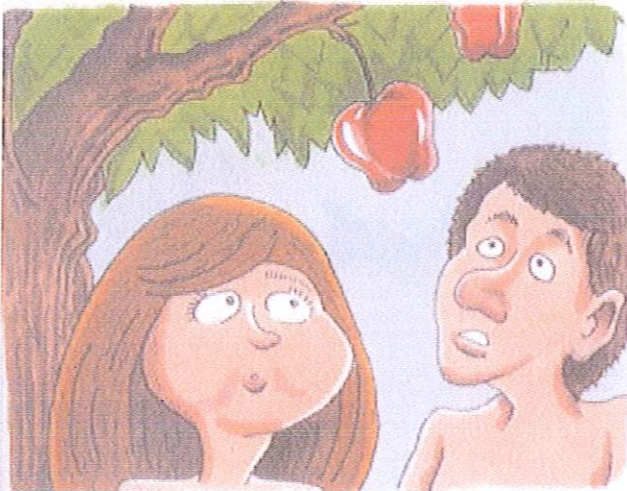
Զ. օր - Աստուած կենդանիները եւ Ադամը ստեղծեց:

Աստուած նաեւ Եւան, առաջին կինը, ստեղծեց:

Մի պարտուիր չարէն, այլ բարիով յտրթէ չարին

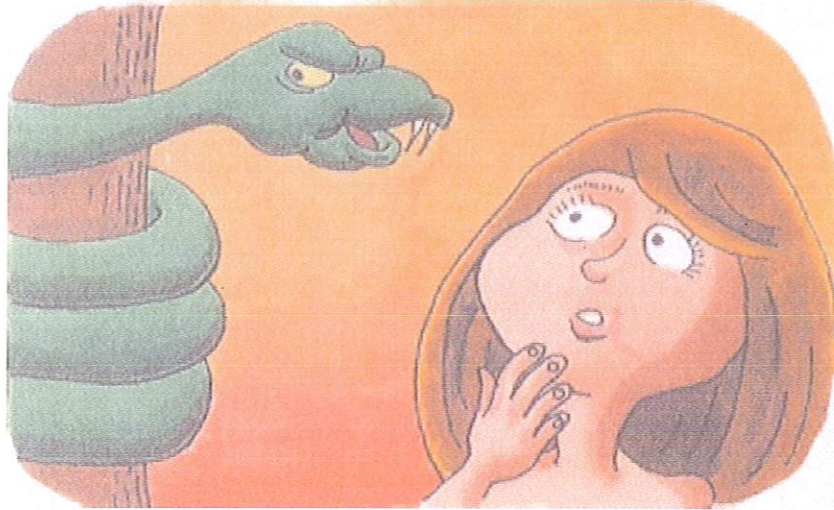

Աստուած գիտէր թէ ես
պէտք ունէի ինձի յարմար
մէկու մը: Աստուած ինձի
համար իմ ոսկորէս կին մը
շինեց որուն անունը Եւա էր:

Աստուած մեզի պատուիրեց
թէ մենք կրնայինք պարտեզին
բոլոր ծառերուն պտուղներէն
ուտել, բացի մէկ մասնաւոր
ծառի պտուղէն: Աստուած ըսաւ
«Եթէ ուտէք այդ ծառին
պտուղէն, պիտի մեռնիք»:
Ես եւ Եւան չէինք ուզեր
մեռնիլ:

Այն ծառը որուն պտուղէն արգիլուած էր ուտել կը կոչուէր
«բարին եւ չարը գիտնալու ծառ»: Աստուած ըսաւ
Ադամին եւ Եւային թէ եթէ այդ ծառի պտուղէն ուտեն,
պիտի մեռնին:

Օր մը,
խորամանկ օձ մը
սկսաւ խօսիլ
Եւային հետ:
«Իրա՞ն Աստուած
ըսաւ թէ
«պարտեզին որեւէ
ծառէն մի՛
նստէք»» հարցուց
օձը:

Եւան բացատրեց «Կրնանք բոլոր ծառերուն պտուղէն ուտել
բացի բարին եւ չարը գիտնալու ծառին պտուղէն: Եթէ այդ
ծառին պտուղէն ուտենք, կը մեռնինք»:

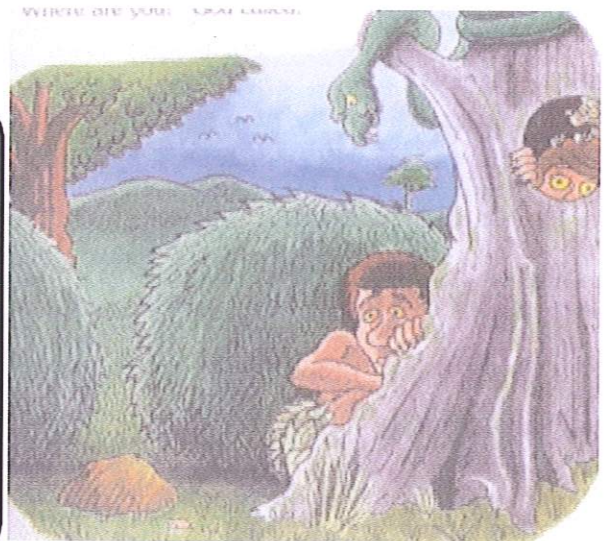
«Չէք մեռնիր» ըսաւ իրեն օձը. այլ Աստուծոյ պէս կ'ըլլաք:
Եւան հաւատաց օձին եւ կերաւ այդ ծառին պտուղէն: Ես ալ
կերայ:

Յետոյ, երբ պարտեզին մէջ շրջող Տէր Աստուծոյ ձայնը
լսեցինք, փախանք եւ պահուրտեցանք:

«Ո՞ր ես» հարցուց Աստուած: Եւան եւ ես գիտէինք թէ պէտք
է պատասխանելինք:

«Պարտեզին մէջ քու ձայնը

Օձը, իրականութեան մէջ
Սատանան էր: Անիկա կը
փորձէր Ադամը եւ Եւան
անհնազանդ ընել Աստուծոյ
եւ տակաւին կը փորձէ բոլոր
մարդոց անհնազանդ ընել
Աստուծոյ: Սատանան
չարունակ կը փորձէ:

լսեցի ու վախցալ
որովհետեւ մերկ էի, ու
պահուրտեցալ»
պատասխանեցի:
«Արդեօք կերա՞ր ան ծառէն
որուն մասին քեզի
պատուիրեցի՝ որ անկէ
չուտես:» հարցուց
Աստուած:

Անմիջապէս անդրադարձալ որ Աստուած գիտէր. չէինք կրնար
շարունակել պահուրտիլ:
«Եւան ինձի ծառէն պտուղ տուաւ ու ես կերալ» ըսի: Ես ուզեցի
իմ կինս մեղադրել:
«Ինչո՞ւ այդպէս ըրիր» հարցուց Աստուած Եւային:
«Օձը զիս խաբեց ու ես կերալ» պատասխանեց Եւան:

Աստուած ստիպեց որ մենք այս գեղեցիկ պարտէզը ձգենք: Ինք
պատժեց նաեւ օձը: Մենք Աստուծոյ անհնազանդ գտնուած
էինք:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Աստուծոյ Խօսքը կը նշանակէ այն ինչ որ
կ'ըսէ: Աստուած ըսաւ Ադամին եւ Եւային
որ կրնան ուտել բոլոր ծառերուն
պտուղներէն բացի մէկ ծառի պտուղէն,
բայց Ադամը եւ Եւան մտածեցին թէ
Աստուծոյ Խօսքին նշանակութիւնը ուրիշ
բան էր, ուրեմն կերան արգիլուած
պտուղէն: Սակայն Աստուած պատժեց
զիրենք իրենց անհնազանդութեան
պատճառաւ:

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն

Աբրահամի փորձութիւնը կամ՝ Աստուած կը յարգէ իր խոստումները

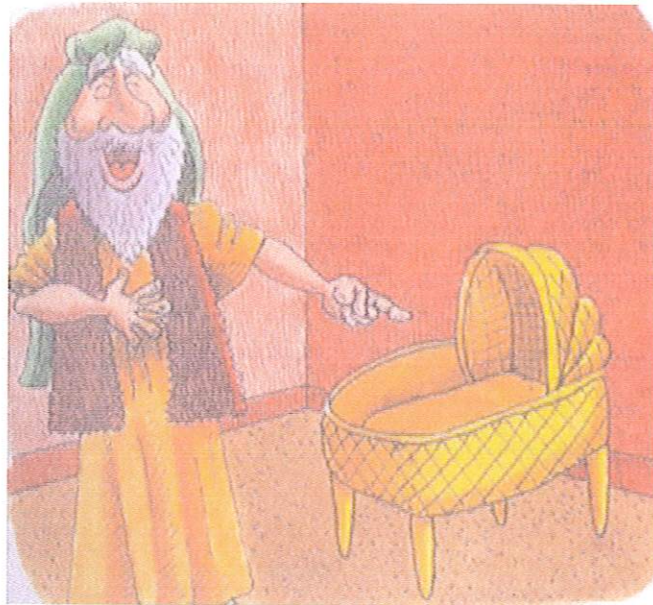

Անունս Աբրամ էր: Աստուած
Աբրահամ կոչեց զիս: Անունս կը
նշանակէ «Բազմաթիւ ժողովուրդներու
հայր»: Աստուած ինձի բազմաթիւ
ժողովուրդներու հայր ըրաւ:

Օր մը Աստուած ըսաւ ինձի. – «Ես
պիտի օրհնեմ կիցդ՝ Սառան եւ անոր
զաւակ մը պիտի պարգեւեմ»: Ես
ծիծաղեցայ: Կիցս ու ես գրեթէ 90 եւ
100 տարեկան էինք ու զաւակ
ունենալու համար շատ ծեր էինք:

Աստուած իր խոստումը յարգեց: Փամանակ մը վերջ, Սառային ու Աբրահամին պարգևեց զաւակ մը՝ Իսահակ: Երբ Իսահակ ծնաւ, հայրը՝ Աբրահամ, 100 տարեկան էր:

Սակայն տարօրինակ բան մը ալ պատահեցաւ: Աստուած կրկին խօսեցաւ Աբրահամին ու ըսաւ.- «Տա՛ր միակ զաւակդ ու ինձի համար զոհէ՛ զինք:»

Թէեւ շատ տխրեցաւ Աբրահամ ու չհասկցաւ Աստուծոյ պատուէրին նշանակութիւնը, հնազանդեցաւ որովհետեւ զԱստուած շատ կը սիրէր:

Աստուած այդպէս ըսաւ Աբրահամին
որպէսզի փորձէ զինք ու տեսնէ թէ
Աբրահամ որքան կը սիրէր զԱստուած:
Ան Աբրահամը փորձութեան մատնեց:

Աբրահամ բարձրացաւ լերան գագաթը ու պատրաստուեցաւ իր
միակ որդին զոհելու Աստուծոյ: Այդ վայրկեանին Աստուած
միջամտեց ու ըսաւ.- «Խնայէ միակ որդիդ, Աբրահամ. գիտեմ
հիմա որ նոյնիսկ մէկ հատիկ զաւակդ կը զոհես ինձի համար:

Գիտե՞ս թե ինչու Աստուած ուզեց որ Աբրահամ իր զաւակը
զոհէ: Որպէսզի գիտնայ թե ինչ կը զգայ հայր մը երբ իր
որդին կը ստիպուի զոհել:

Աբրահամի պատմութենէն
բաւական վերջ, Աստուած իր
Մտածէ՛ միակ որդին՝ Յիսուս զոհեց մարդոց
ասոր շատ սիրելուն պատճառաւ: Ան
մասին կ'ուզէր որ իր զակին մահով բոլոր
ժողովուրդներուն յանցանքները
ներուին ու մեղքերը քաւուին:

Նոյեան տապանը կամ... Աստուած մեզի կը պաշտպանէ

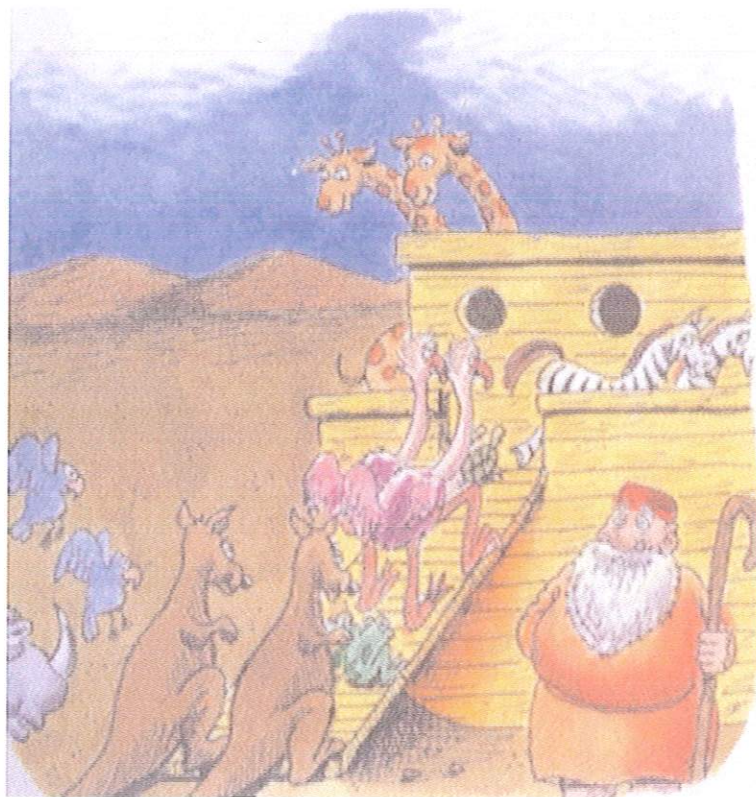

Անունս Նոյ է: Ես Աստուած շատ կը սիրեմ: Ընտանիքս եւ ես կ'ապրէինք այն շրջանին երբ ամէն մարդ Աստուծոյ անհնազանդ էր: Աստուած շատ նեղացած էր:

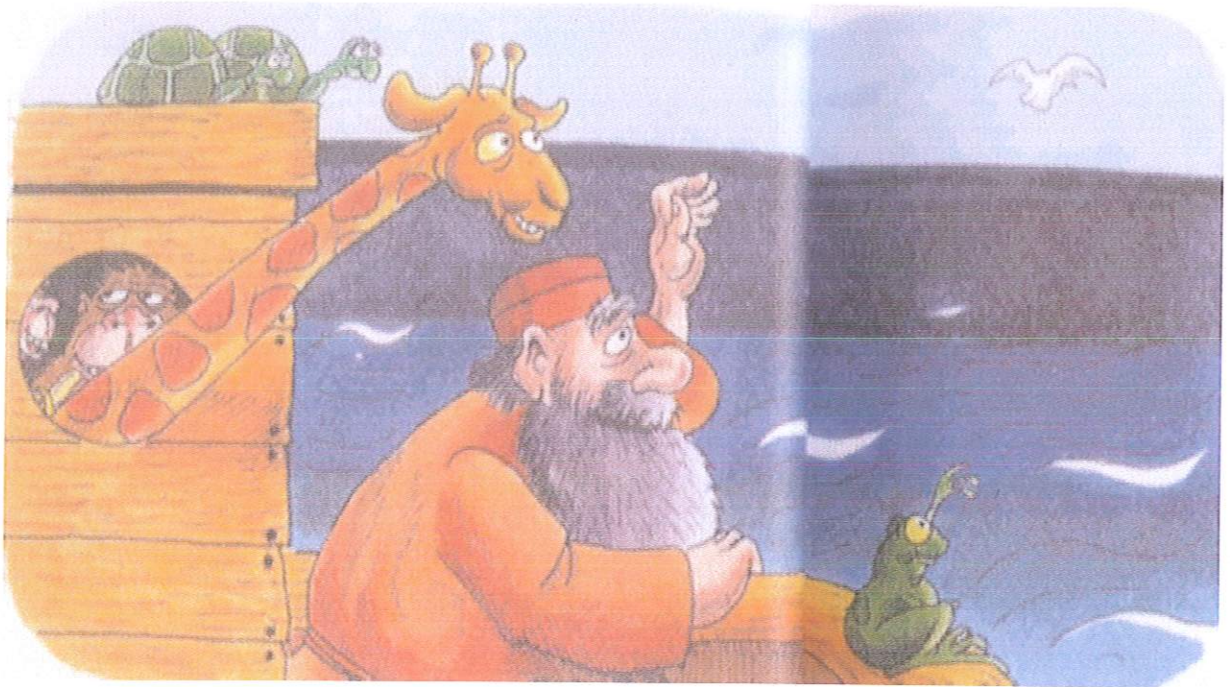
Օր մը Աստուած հետս խօսեցաւ. «Այս աշխարհը շատ չարութեամբ լեցուեցաւ. հսկայ նաւ մը շինէ դուն քեզի համար, որովհետեւ ջրհեղեղ պիտի դրկեմ եւ ամէն ինչ եւ ամէն մարդ պիտի ոչնչացնեմ:»

Աստուծոյ ուզած հսկայ նաւը կը կոչուի նաեւ «տապան»: Ան գրեթէ երկու ֆութայոլի դաշտերու չափ երկար է եւ նոյնքան լայն: Հասակը հինգ յարկանի շէնքի մը չափ է: Ի՛մ իսկ շինած տապանս իմ անունովս կոչուեցաւ «Նոյեան տապան»:

Աստուած ըսաւ. «Ընտանիքդ բե՛ր նաւուդ մէջ. ես քեզի պիտի փրկեմ որովհետեւ դուն հնազանդ ես. Հետդ բե՛ր նաեւ ամէն տեսակի կենդանիներէն երկու հատ՝ մէկը արու, միւսը՝ էգ»: Ես հնազանդեցայ: Երբ բոլորս ներս մտանք Աստուած դուռը գոցեց: Եւ անձրեւեց, անձրեւեց, անձրեւեց եւ նորէն անձրեւեց...

Ըստ ո՞վ եմ բարեկամների ըսեմ թէ ով ես դուն

40 օրեր անդադար անձրեւեց: Օր մը աղանի մը արձակեցի: Երբ ան վերադարձաւ գիտցայ թէ ցամաք հող չէր գտած ան:

7 օրեր ետք, նորէն արձակեցի աղանին: Այս անգամ ան վերադարձաւ կտուցին մէջ բռնած տերեւով մը: Յաջորդին, երբ անձակեցի աղանին, ան գնաց ու չվերադարձաւ: Աշխարհը ցամքած էր: Կրնայինք մեր տապանէն դուրս գալ:

Ջրհեղեղէն վերջ, Աստուած գեղեցիկ ծիածան մը ստեղծեց երկնքին մէջ: Ան ըսաւ. «Այս ծիածանը ձեզի կը դրկեմ որպէսզի միշտ յիշէք որ անգամ մը եւս ջրհեղեղ պիտի չի պատահի: Այս իմ խոստումն է ձեզի:»

Մեր տապանը հանգչած էր Արարատ լեռան գագաթին: Մենք դուրս եկանք մեր նաւէն եւ իջանք, տարածուեցանք եւ տեղաւորուեցանք արարատեան դաշտին վրայ: Մեր առաջին գործը եղաւ երկրպագել եւ փառք տալ Աստուծոյ:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Դուքն տեսե՛ր եւ Ծիածան մը:
Ընդհանրապէս անձրեւէն ետք կը
տեսնենք զայն: Ծիածանը քեզի
ի՞նչ կը յիշեցնէ

Ո՞վ
ըսեր է

Աշխարհ անցի՛ր, Արարատի
նման ճերմակ գագաթ չկայ.

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն

Աստուած աղօթքիս պատասխան տուաւ

Բնաւ պատահա՞ծ է որ բան մը շատ ուզէք
ես անոր համար Աստուծոյ աղօթէք:

Ինձի պատահած է:

Անունս Աննա է, կ'ուզեմ ձեզի քսել թէ
ինչպէս Աստուած պատասխանեց իմ
աղօթքիս: Այնչափ կ'ուզէի որ փափաքս
իրականանար, որ խոստացայ Աստուծոյ որ
եթէ իմ ուզածս ինձի տար ես ալ իրեն
փոխարէնը ուրիշ բան պիտի վերադարձնէի:
Ձեզի ալ պատահա՞ծ է այսպիսի պայմանով
Աստուծմէ բաներ խնդրել:

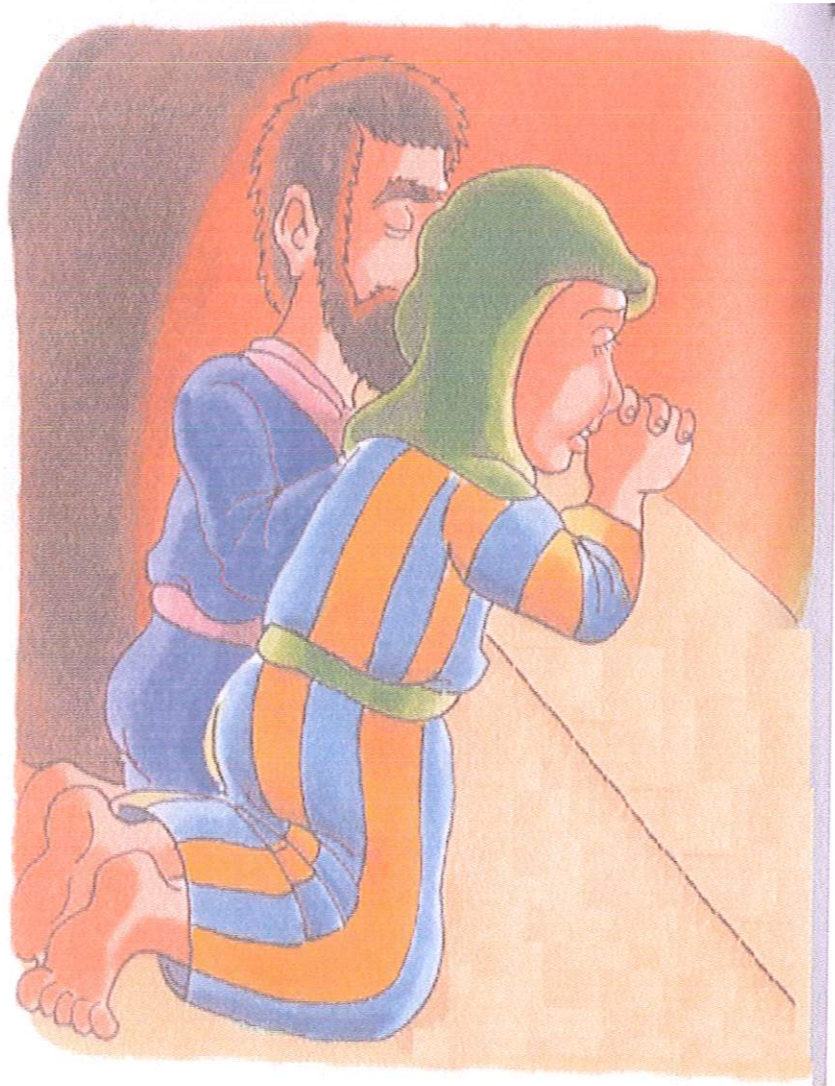

Ամուսինս զիս շատ կը սիրէր: Սակայն զաւակ չունէինք եւ անոր
համար դժբախտ էի: «Ինչո՞ւ կոպաս» հարցուց ամուսինս ինձի,
«ես քեզի համար տասը զաւակէ աւելի չե՞մ»:

Ծառեր կը կարծէին որ ես հիւանդ եմ, եւ զիս կը ծաղրէին
կարծելով որ իրենք ինձմէ աւելի լաւ են: Ես շատ տխուր էի,
նոյնիսկ նաշ չէի ուզեր ուտել:

Ամուսինս ու ես գացինք տաճար ու հոն ես աղօթեցի Աստուծոյ ըսելով.-

«Տէր իմ, եթէ ինձի մասն զառակ մը տաս ես այ զինք Քեզի պիտի նուիրեմ իր կեանքի բոլոր օրերու ընթացքին»:

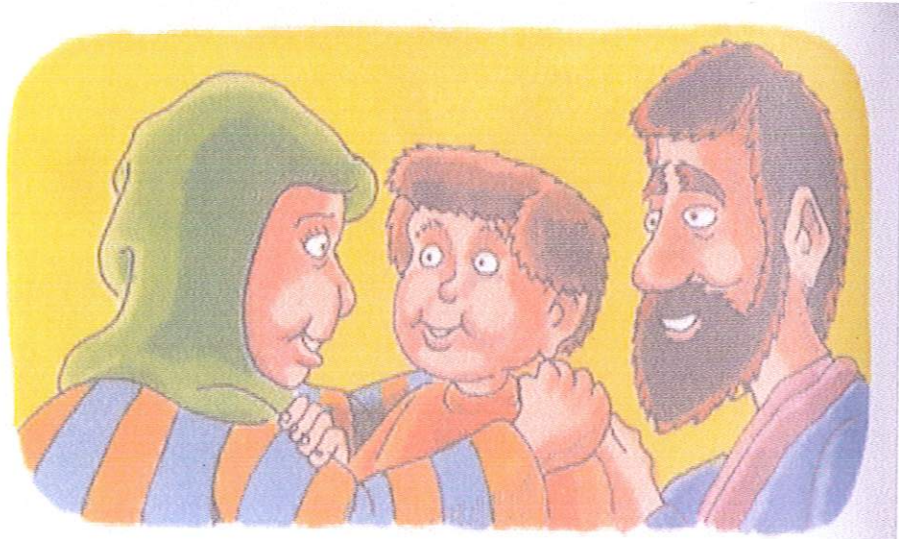

Սամուէլ՝ Աննայի զառակը, չատուկ պիտի ըլլար: Ինչպէս Աննա խոստացած էր, ան Սամուէլը իսկապէս այ պիտի նուիրէր եկեղեցոյ որ Աստուծոյ ծառայէ: Երկար ատեն Սամուէլ պիտի ըլլար Իսրայէլի ժողովուրդի առաջնորդ:

Քահանան իմացաւ խնդրանքս եւ աղօթքս ու բաւ .-

«Գնա խաղաղութեամբ, որովհետեւ Աստուած խնդրանքդ պիտի կատարէ»։ Այն ատեն անի լաւ զգացի եւ նոյնիսկ ճաշ կերայ այդ օր։ Աստուած ողորմեցաւ ինձի եւ զառակ մը պարգեւեց։ Անունը դրինք Սամուէլ։

Քահանային գործը իր ժողովուրդին օգնել է որ Աստուծոյ հանազանդի։ Ան նաեւ Աստուծոյ պատգամները կը փոխանձէ ժողովուրդին։

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Երբեք աղօթա՞ծ եւ Աստուծոյ եւ բան մը խնդրա՞ծ Անկէ։
Անճան աղբալէս թրաւ որովհետեւ շատ կը փափաքէր զառակ մը ունենալ . ան գիտէր որ միայն Աստուած կրնար օգնել իրեն։ Աստուած անոր աղօթքին պատասխանեց եւ իրեն տուաւ Սամուէլը։
Աստուած մեր աղօթքներուն ալ կը պատասխանէ։

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն Աստուած բարեկամներս կ'ազատէ

Ես Մովսէսն եմ, մեզի պիտի պատմեմ թէ ինչպէս Եգիպտոսի թագաւորը՝ Փարաւոնը, Իսրայէլացիները ազատ արձակելէ ետք միտքը փոխեց եւ որոշեց մեզի հալածել:

Իսրայէլացիները եւ ես արդէն հեռացած էինք Եգիպտոսէն, երբ Փարաւոնը անդրադարձաւ որ չէր ուզեր մեզի կորսնցնել որովհետեւ կը նախընտրէր մեզի աշխատեցնել:

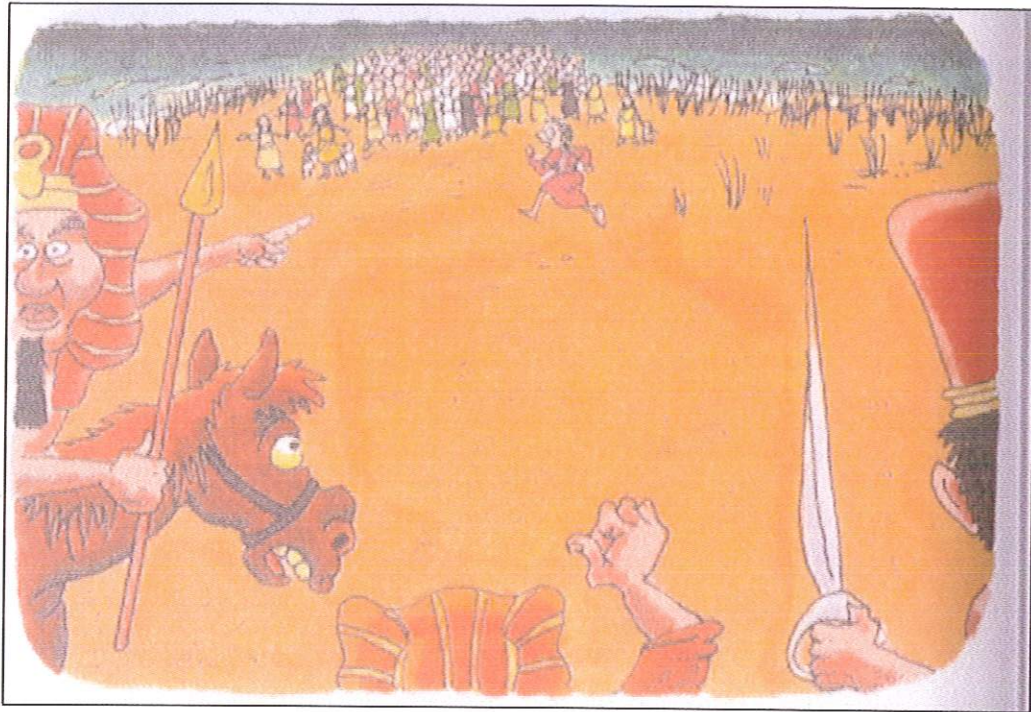
Թէեւ ես կը կարծէի որ Փարաւոնը սորված էր Աստուծոյ հնազանդիլ, սակայն ան իր բանակը դրկեց մեր ետեւէն, մեզ հետապնդելու:

Սուրբ հոգիին կրակը մի՛ մարէր մեր մէջ...

Մենք քայեցինք ու քայեցինք, ապա Աստուած ըստ որ
հաստատուինք Կարմիր Ծովուն եզերքը:

Յանկարծ լսեցինք Եգիպտական բանակին աղմուկը մեր
տետեւէն:

Մեր դիմացն էր Ծովը իսկ մեր ետերը Եգիպտացիներուն

Կարմիր ծովը շատ ընդարձակ ծով մըն էր, եւ որովհետեւ
Մովսէսն ու իսրայէլացիները նաւեր չունէին, անոնք
կարծեցին որ շրջապատուած էին, եւ այդ իսկ
պատճառաւ շատ վախցան եւ յուսահատեցան:

Մի՛ արճամարտէք մարգարէական պատգամները...

բանակը:

Երթալիք տեղ չունեինք: Ամէն մարդ կը վախճար ու կը պոռար բսելով.-

«Աւելի լաւ չէ՞ր մնալիք Եգիպտոս, ծառայեիք Փարաւոնին քան մեռնելիք այսպէս»:

- «Մի վախճաք» պատասխանեցի անոնց.

«Աստուած ինք
պ ի տ ի
պ ա տ եր ա զ մ ի
անոնց դէմ եւ
դուք պիտի
մ ն ա ք
խաղաղ»:

Ձ ե ո ք ս
բարձրացուցի
դէպի Կարմիր
Ծով եւ ջուրը
սկսաւ շարժիլ:
Շուտով ծովուն
յ ա տ ա կ ը
երեցաւ, ու
մենք քալեցինք

Եգիպտական բանակը կը գործածէր կարքեր որոնք
տտերէն բաց էին եւ որոնց վրայ երեք անձեր կրնային
կենալ:

Իրաքանչիւր կարք ունէր երկու անիւ եւ կ'առաջնորդուէր
ձիով մը: Զինուորները կը կռուէին նետերով եւ
աղեղներով:

Ամէն բան ընկեցք, բարիին կառչեցք...

ջուրերուն մէջէն:
 Եգիպտացիներու բանակը
 հետեւեցաւ մեզի:
 Ապա Աստուած ըսաւ որ ձեռքս
 դարձեալ երկարեմ, ու
 անմիջապէս Կարմիր Ծովուն
 ջուրերը վերագտան իրենց
 նախկին ձեր, ծածկելով
 Եգիպտական բանակի
 զինուորներն ու կենդանիները:
 Մենք ազատուած էինք:

Իսրայէլացիները տեսան թէ
 ինչպէս Աստուած կը
 պաշտպանէր իրենց:

Անոնք կը հաւատային
 Աստուծոյ բոլոր խոստումներուն:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

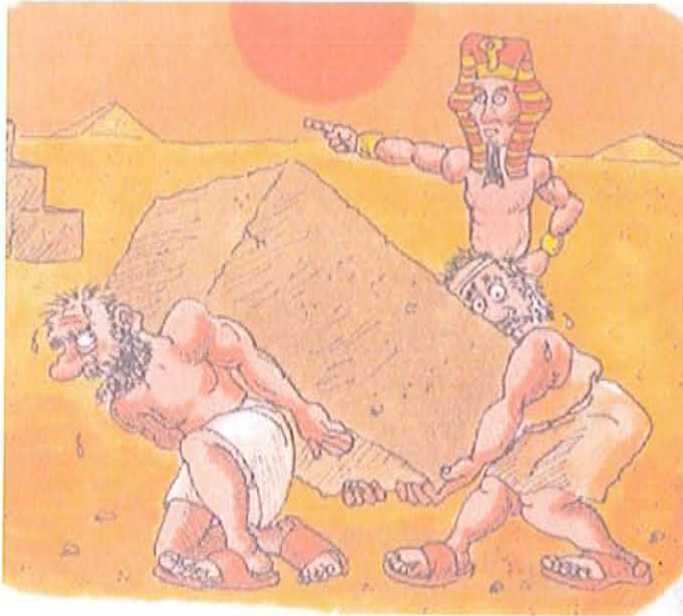
Աստուած ըսաւ որ Իսրայէլացիները պէտք է
 ազատ ըլլան: Թէեւ անոնք շատ յուսահատ
 էին երբ շրջապատուած էին Կարմիր Ծովով
 եւ եգիպտական բանակով, սակայն Աստուած
 ջուրերը տեղափոխեց որպէսզի
 Իսրայէլացիները անոնց մէջէն կարենան քայլ:

Աստուծոյ միջամտութեամբ ամէն բան կարելի է:

Ամէն տեսակի չարիքէ հետո կեցէք...

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն Աստուած փոքրիկ եղբայրս կ'ազատէ

Ես Միքիամն եմ: Դուն փոքրիկ եղբայր մը ունի՞ս :

Ես ունէի: Ձեզի պատմեմ թէ ինչպէ՞ս Աստուած եղբօրս կեանքը ազատեց:

Ընտանիքս Եգիպտոս կ'ապրէր: Փարաւոնը՝ Եգիպտոսի թագաւորը,

բարի չէր: Ան Եբրայեցիներուն իր ստրուկները դարձուցած էր եւ անոնց շատ կ'աշխատեցներ:

Օր մը, նկատելով որ մեր ընտանիքները շատ կը բազմանան, ան հրամայեց որ սպաննեն Եբրայեցի բոլոր նոր ծնած տղայ զաւակները:

Եւ նոյնիսկ մարմինս կրակին մատնեմ...

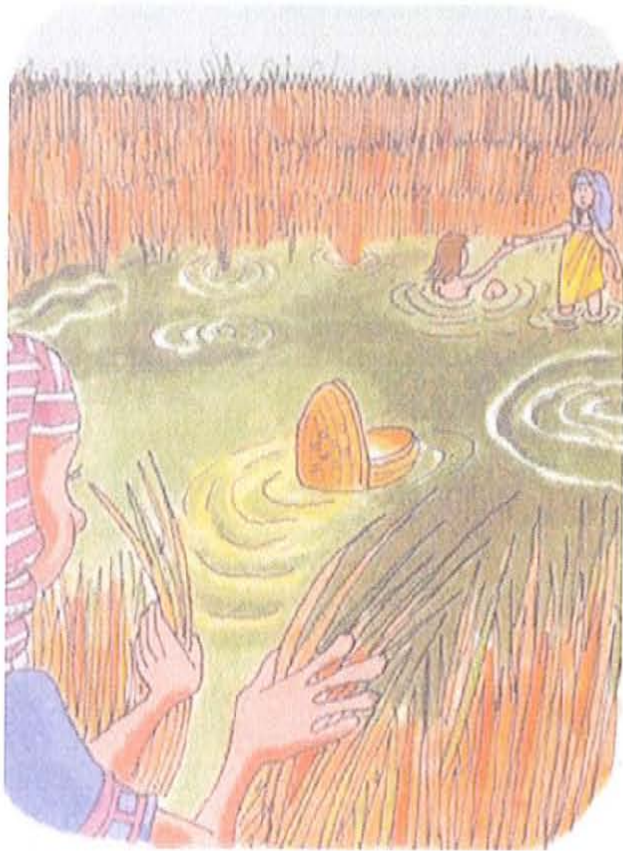
Նեղոս գետը Եգիպտոսի ամենամեծ գետերէն էր, շատեր անոր մէջ կը լողային, կը լողնային եւ նոյնիսկ իրենց լուացքները կ'ընէին:

Երբ փոքրիկ եղբայրս ծնաւ, մայրս զինք երեք ամիս գաղտնի պահեց որովհետեւ չէր ուզեր որ ան սպաննուի: Օր մը, երբ այլեւս անկարելի էր եղբայրս գաղտնի պահել, մայրս եղեգէ կողով մը շինեց, զինք մէջը դրաւ ու կողովը տարաւ Նեղոսի գետափին մօտիկ տեղ մը ձգեց:

Ես մնացի գետին մօտ ու հեռուէն հետեւեցայ կողովին: Ապա ձայներ լսեցի, ու տեսայ խումբ մը կիներ ջուրին մէջ: Անոնցմէ

Եթէ սեր չունենաւ...

մէկը Եգիպտոսի
Թ ա գ ա լ ո թ ի ն՝
Փ ա ր ա լ ո ն ի ն
աղջիկն էր: Ան
կիներէն մէկը
ըրկեց որ կողովը
մօտեցնէ, ու երբ
կողովը բացաւ,
եղբայրս սկսաւ
լալ:

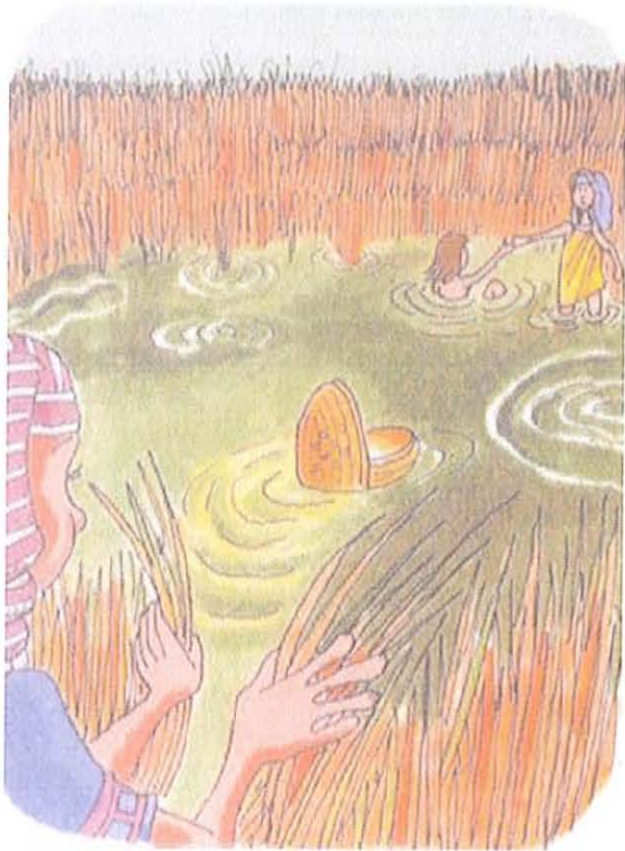
Փ ա ր ա լ ո ն ի ն
աղջիկը շուգեց որ
փ ո թ թ ի կ ը
մահանայ:

Այդ ժամանակ անոնց մօտեցայ ու ըսի՝ .-

«Կ'ու՞զէք Եբրայեցի դայեակ մը կանչեմ որ փոքրիկին
հոգ տանի»: Փարաւոնին աղջիկը ընդունեց, ու ես
անմիջապէս գացի ու մայրս կանչեցի:

Փարաւոնին աղջիկը մօրս ըսաւ որ փոքրիկին
հոգ տանի: Ու այսպիսով մայրս իր զաւակը վերագտաւ:
Միրիամի ազգականներէն շատեր նորածին փոքրիկներու
հոգ կը տանէին:

ոչինչով կ'օգտուիմ...

մէկը Եգիպտոսի
Թ ա գ ա լ ո թ ի ն՝
Փ ա ր ա լ ո ն ի ն
աղջիկն էր: Ան
կիներէն մէկը
ըրկեց որ կողովը
մօտեցնէ, ու երբ
կողովը բացաւ,
եղբայրս սկսաւ
լալ:

Փ ա ր ա լ ո ն ի ն
աղջիկը չուզեց որ
փ ո թ թ ի կ ը
մահանայ:

Այդ ժամանակ անոնց մօտեցայ ու ըսի՝ .-

«Կ'ու՞զէք Եբրայեցի դայեակ մը կանչեմ որ փոքրիկին
հոգ տանի»: Փարաւոնին աղջիկը ընդունեց, ու ես
անմիջապէս գացի ու մայրս կանչեցի:

Փարաւոնին աղջիկը մօրս ըսաւ որ փոքրիկին
հոգ տանի: Ու այսպիսով մայրս իր զաւակը վերագտաւ:
Միրիամի ազգականներէն շատեր նորածին փոքրիկներու
հոգ կը տանէին:

ոչինչով կ'օգտուիմ...

Փարաունին աղջիկը չգիտցաւ որ Միրիամ փոքրիկին իսկական մայրը պիտի կանչէր:

Երբ եղբայրս մեծցաւ, գնաց Փարաունին աղջկան հետ ապրելու, ան իր անունը դրաւ Մովսէս: Փոքրիկ եղբայրս ապրեցաւ Եգիպտոսի թագաւորին պալատին մէջ:

Աստուած եղբայրս անվտանգ պահեց, իսկ երբ Մովսէս մեծցաւ ան Եբրայեցիներուն շատ օգնեց: Մովսէս գրեց Օրէնքի գիրքերը, Աստուածաշունչի առաջին հինգ գիրքերը: Ան նաեւ իր ժողովուրդը առ աջնորդեց Եգիպտոսի ստրկութենէն դուրս:

Աստուած իրապէս մեզի հոգաց:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Փոքրիկ եղբայր մը կամ քոյր մը ունի՞ս:
Ծնողքիդ կ'օգնե՞ս որ անոր հոգան:
Աստուած բոլորիս ընտանիքներուն կ'օգնէ ու մեզ անվտանգ կը պահէ:

Սէր ունեցողը համբերատար կ'ըլլայ եւ քաղցրասարով...

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն Աստուծոյ հանդէպ անհնազանդ գտնուեցայ

Ես Մովսէսն եմ:

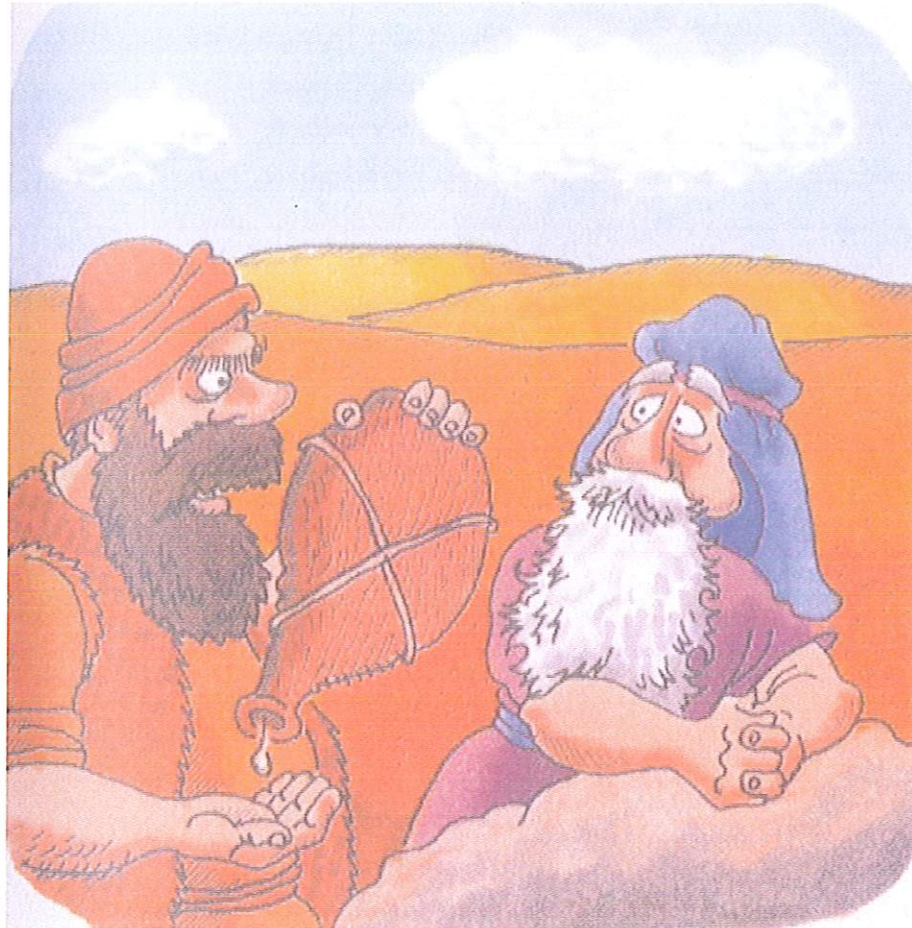
Ես Աստուած շատ կը սիրէի
եւ միշտ կը փորձէի Անոր
հնազանդիլ: Աստուած իմ
ժողովուրդիս օգնեց որ
Եգիպտոսէն հեռանայ եւ
ստրկութենէն ազատի:

Ապա Աստուած մեզի
առաջնորդեց դէպի անապատ,
եւ բոլոր դժուարութիւններուն
դիմաց Ան մեզ հոգաց:
Սակայն ժողովուրդը չաճախ կը
գանգատէր: Նոյնիսկ երբեմն
անոնք կը մտածէին Եգիպտոս
վերադառնալ: Ձեզի պատմեմ
թէ օր մը ի՞նչ պատահեցաւ:

Իսրայէլացիները 400 տարիներէ աւելի մնացին ստրուկ
Եգիպտոսի մէջ, մինչեւ որ Աստուած ազատեց զանոնք եւ
հոգաց զիրենք:

Որովհետեւ դու եւ կիսերի տղիքը...

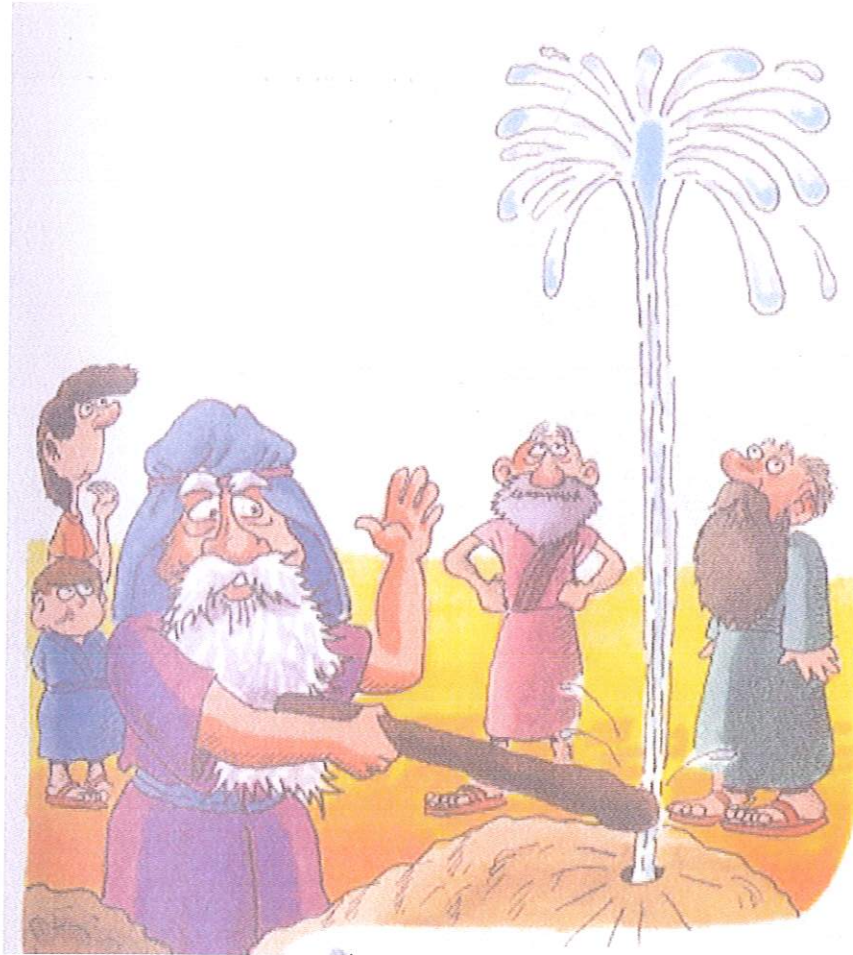
Իսրայելացիները անապատէն անցնելով հասան Խոստացուած Երկիրը: Շատ գեղեցիկ տեղ էր հոն, սակայն ժողովուրդը կը վախճար հոն ապրող մարդոցմէ եւ չէր ուզեր այդ երկիրը մտնել: Ուստի պէտք էր հեռանալինք:

Ժողովուրդը դարձեալ սկսաւ գանգատիլ, այս անգամ որովհետեւ ջուր չկար: «Երանի մենք ալ Եգիպտոս մնալինք ու մեր ընկերներուն հետ մահանալինք: Ինչո՞ւ մեզի հոս անապատ առաջնորդեցիք. որպէսզի հո՞ս մեռնինք»:

Երանի է որ մենք լոյսը կը տեսնենք...

Անշուշտ Աստուած լսեց այս խօսքերը: «Գաւազան մը առ՛» ըսաւ Ան ինձի, «Հաւաքէ ժողովուրդը շուքդ, ժայռին խօսիր իրենց առջեւ եւ ժայռէն ջուր պիտի հոսի»:

Կանչեցի բոլորը իմ շուքս եւ ըսի «Էտեցէք բոլորդ, կ'ուզէ՞ք այս ժայռէն ջուր հոսի» ըսի եւ գաւազանս երկու անգամ զարկի ժայռին ու ջուրը հոսելու սկսաւ:

Մովսէս փորձեց այնպէս ձեւացնել որ իր կարողութեամբ օգնեց ժողովուրդին: Ան գաւազանը զարկաւ ժայռին փոխանակ խօսելու ինչպէս Աստուած պատուիրած էր:

Մշտական ըրէ հոգածութիւնը անոնց վրայ՝...

Աստուած ուրախ չէր ու ինձի մերժեց շնորհել ժողովուրդս խոստացուած երկիր առաջնորդելու բարիքը:

«Որովհետեւ դուն ինձի չյարգեցիր Երապելացի ժողովուրդին առջեւ, դուն պիտի չառաջնորդես զանոնք դէպի երկիրը որ ձեզի տուի ես»:

Այսպիսով Աստուծոյ անհնազանդ եղաց:

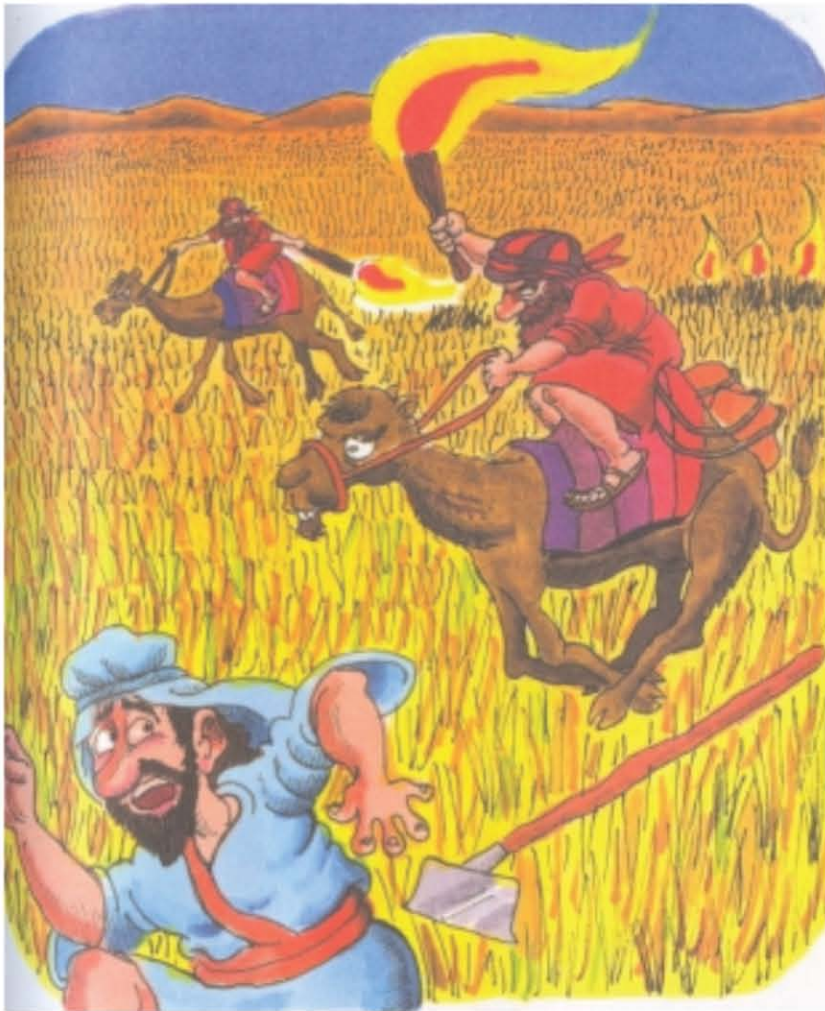
Մտածէ՛
ասոր
մասին

Մովսէս շատ լաւ գիտէր որ պէտք էր Աստուծոյ խօսքը գործադրել, սակայն ան ջղայնացաւ եւ ժայռին զարկաւ փոխանակ անոր խօսելու: Որովհետեւ անհնազանդեցաւ Աստուծոյ, Մովսէս չկրցաւ Խոստացուած Երկիրը մտնել: Արժանի ըլլալու համար Աստուծոյ շնորհքին, պէտք է միշտ Անոր թելադրանքները կատարել:

որոնք թեզ կը նսնչեն...

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փորձիկներուն Աստուած հետս կը խօսի

Բնաւ պատահա՞ծ է որ ուզես վստահ ըլլալ թէ Աստուած հետդ կը խօսի: Ինձի պատահած է: Իմ անունս Գեղեոն է: Կ'ուզեմ ձեզի պատմել իմ փորձառութեանս մասին:

Մ ա դ ի ա ն ա ց ի ն եր ը
յ ա ն ա ի մ եր հողերուն
վրայ կը յարձակէին, մեր
բ ն ա կ ա տ ե ղ ի ն եր ը
կ'աւերէին, մեր
ա ն ա ս ու ն ն եր ը
կ'առեւանգէին եւ մեր
ցանքերը կը փնացնէին:

Օր մը Աստուած իմ հետս
խօսեցաւ. -

«Ես հետդ պիտի ըլլամ»
ըսաւ ան. «գնա՛ քու այս
զօրութեամբդ եւ փրկէ
Ի ս ր ա յ է լ ը
Մադիանացիներէն»:
«Բայց ես ինչպէ՞ս պիտի
յաղթեմ անոնց ու

ազատեմ Իսրայէլացիները» պատասխանեցի. «Ես իմ ընտանիքիս
ամէնափոքր զաւակն եմ»:

Աստուած կրկնեց «Ես քու հետդ պիտի ըլլամ վստահօրէն»:

Մադիանացիները գրաւած էին Աստուծոյ կողմէ
Իսրայէլացիներու տրուած հողերը: Աստուած կ'ուզէր որ այդ
հողերը Իսրայէլացիներուն վերադարձուէին եւ Ան նշանակեց
Քեդէոնը որ առաջնորդէ Իսրայէլացիները:

Ես պէտք էր վստահ ըլլայի որ Աստուած իմ հետս կը խօսէր,
ուրեմն ըսի.- «Տէր իմ, այս գիշեր ոչխարի բուրդ պիտի կախեմ
դուրսը, եթէ մինչեւ վաղը միայն բուրդին վրայ անձրեւէ եւ գետինը
չոր մնայ, այն ատեն վստահ կ'ըլլամ որ Դուն իմ ձեռքովս պիտի
ազատես Իսրայէլացիները»:

Այդպէս ալ ըրի. Երբ արթնցայ յաջորդ առաւօտ, բուրդը քամեցի եւ բուրդէն ահագին ջուր իջաւ, բայց գետինը չոր էր:

Թէեւ իմ ուզածս պատահած էր սակայն ես դարձեալ ուզեցի վստահեցնել ինքզինքս.

«Մի բարկանար ինձմէ, Տէր Աստուած» ըսի, «մէյ մը եւս կ'ուզեմ փորձել, բայց այս անգամ թող բուրդը չոր մնայ եւ գետինը թաց ըլլայ»:

Յաջորդ առաւօտ այդպէս եղած էր. բուրդը չոր մնացած էր իսկ գետինը թաց:

Վստահ էի որ Աստուած իմ հետս էր:

Մտածե՛
ասոր
մասին

Աստուած կ'ուզէր որ Գեղէնն իրեն ծառայէ
շատ դժուար բան մը ընելով:

Գեղէնն կ'ուզէր վստահ ըլլալ որ Աստուած
պիտի օգնէր եւ ասոր համար ալ փաստ
ուզեց:

Աստուած մինչեւ այսօր մարդոց ծառայութեան
կը դիմէ: Արդեօք դու'ն ի՞նչ ձեռով կրնաս
Աստուծոյ ծառայել:

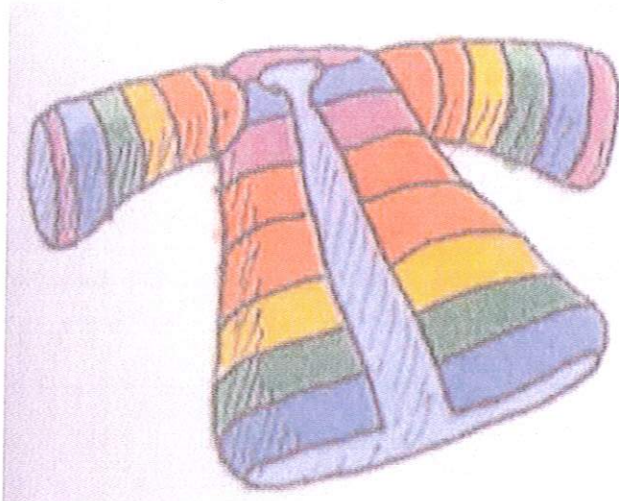
Յովսէփի փորձառութիւնը կամ՝ Աստուած Չարը Բարիի կը դարձնէ

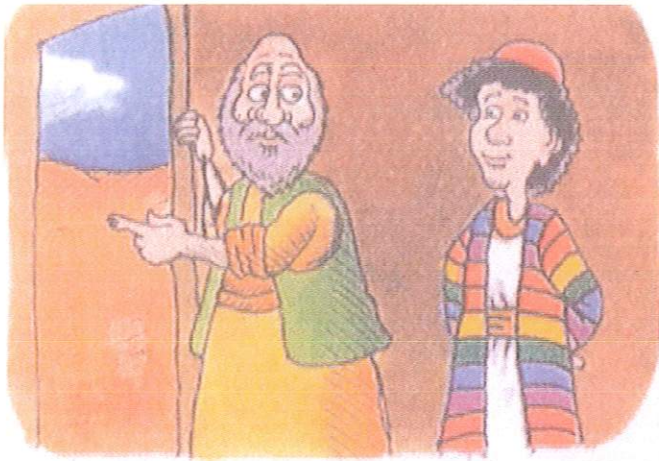
Ես Յովսէփն եմ: Յակոբի տասներկու զաւակներէն մէկը: Շատ ժամանակ առաջ ինծի սարսափելի բան մը պատահեցաւ, բայց Աստուած զիս հոգաց:

Հայրս զիս աւելի կը սիրէր քան միւս եղբայրներս: Նոյնիսկ ինծի համար գոյնզգոյն վերարկու մը շինել տուաւ որ շատ բարկացուց եղբայրներս:

Օր մը հայրս ըսաւ՝ «գնա՛՛ նացիր եղբայրներուդ, կ'ուզեմ վստահ ըլլալ որ բոլորը լաւ են»: Անոնք ուրիշ քաղաքի մը մօտերը ոչխարները կ'արածէին:

«Ահա կու գայ երազկոտը», ըսին անոնք, «եկէք անոր հոգ տանինք»: Անոնք յարձակեցան վրաս, պատռեցին գունաւոր վերարկուս: Յետոյ զիս նետեցին պարապ փոսի մը մէջ:

Յովսէփին եղբայրները զինք «երազկոտ» կը կոչէին: Աստուած իրեն երազներ մեկնաբանելու շնորհքը տուած էր: Իր երազներէն մէկուն մէջ ան տեսած էր որ օր մը իր եղբայրները իրեն պէտք պիտի ունենային: Յովսէփին եղբայրները չէին հաւնած այդ մէկը, բայց իր երազը ճիշդ ելաւ:

Այդ ատեն հասան Եգիպտոս գացող առետրականներ: Եղբայրներէս մէկը ըսաւ՝ «փոխանակ Յովսէփը սպաննելու, զինք ծախենք ասոնց որպէս ստրուկ»: Այդպէս ալ ըրին:

Տարիներ ետք ընտանիքս ուսելիք հաց չունէր, որովհետեւ իրենց հողերը չորցեր էին: Հայրս եղբայրներուս կ'ըսէ՝ «գացէք Եգիպտոս եւ նաչէցէք եթէ հոն քիչ մը ուսելիք կրնաք գտնել»:

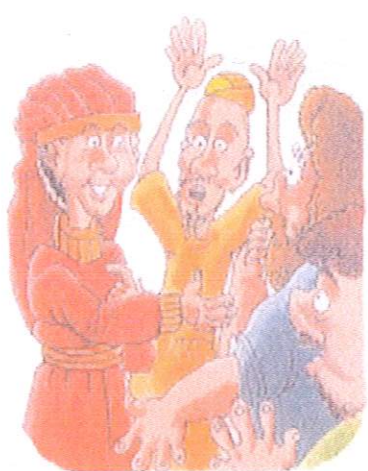
Եղբայրներս գացին Եգիպտոս, հասան թագաւորին պալատը եւ հոն մարդու մը ուսելիքի մասին հարցուցին: Այդ մարդը ես էի,

Ստրուկը ան է որ ուրիշ մէկու մը կը պատկանի: Ան կ'աշխատի առանց վճարուելու: Մարդիկ կը գնեն ստրուկները եւ ետքը կը ծախեն ուրիշ մարդոց:

բայց եղբայրներս զիս չի ճանչցան. Աստուած օգնած էր ինձի. Եգիպտոսի մէջ որպէս ծառայ սկսած էի, բայց յետոյ շատ կարեւոր մէկը դարձած էի:

Օր մը, երբ եղբայրներս երկրորդ անգամ Եգիպտոս եկած էին, իրենց լայտնեցի որ ես իրենց եղբայրն եմ, Յովսէփը: Անոնք այնքան զարմացած էին որ չէին կրնար խօսիլ: Իրենց ըսի՝ «մի տխրիք որ դուք զիս ծախեցիք որպէս ստրուկ: Աստուած զիս Եգիպտոս դրկեց որ ձեր կեանքերը ազատեմ»: Անոնք ուզած էին զիս ցաւ պատճառել բայց Աստուած ինձի համար ուրիշ պարտականութիւն մը ծրագրած էր:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Յովսէփին եղբայրները զինք որպէս ստրուկ ծախած էին, սակայն Աստուած տեղեակ էր այդ բոլորէն: Ան ապահով պահեց Յովսէփը որ ատելի ուշ ան կարենայ իր եղբայրներուն օգնել: Աստուած Իր բոլոր ըրածներուն համար պատճառ մը ունի:

Յիսուսի Սուրբ ծնունդը

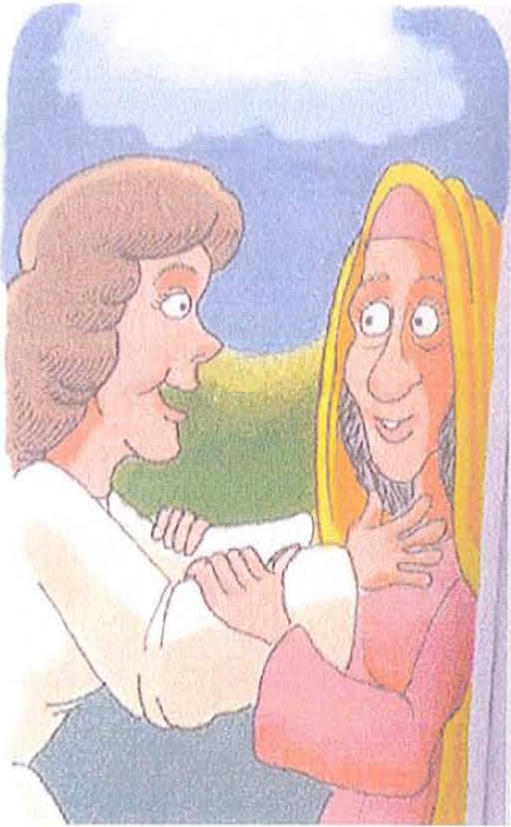
Կամ աշխարհի ամենէն աւելի պատմուած պատմութիւնը

Իմ անունս Մարիամ է: Ես ծնայ Աստուծոյ որդին՝ Յիսուսը: Բնաւ չեմ մոռնար Յիսուսի ծնունդը: Օր մը հրեշտակ մը այցելեց ինծի եւ ըսաւ՝ «Ուրախացիր, Աստուած հետդ է, դուն օրհնուած ես կիներուն մէջ»: Երբ այս խօսքերը լսեցի քիչ մը մտահոգուեցայ, ինքզինքիս հարց տուի թէ ի՞նչ ըսել կ'ուզէր հրեշտակը: Ապա ան շարունակեց «Մի վախնար Մարիամ, դուն պիտի ունենաս զաւակ մը որուն անունը պիտի դնես Յիսուս, եւ ան պիտի կոչուի Աստուծոյ որդի»:

Հրեշտակը ըսաւ նաեւ որ իմ զարմիկս՝ Եղիսաբէթն ալ զաւակ մը պիտի ունենայ: Երբ այս լսեցի անմիջապէս գացի Եղիսաբէթին քով. երբ ան իմ ձայնս լսեց փոքրիկը շարժեցաւ փորիկին մէջ, եւ ան ըսաւ ինծի «Օրհնեալ ես դուն կիներուն մէջ»:

Այդ օրերուն Հոռմի Օգոստոս կայսրը հրամայեց որ ամէն մարդ իր ծննդավայրը վերադառնայ ընդհանուր մարդահամար մը կատարելու համար: Յովսէփը, որու հետ ես պիտի ամուսնանայի, եւ ես Բեթլեհէմէն էինք: Թէեւ զաւակս շուտով պիտի ծներ սակայն մենք վերադարձանք Բեթլեհէմ: Բեթլեհէմ շատ մարդ կար եւ բոլոր պանդոկներուն սենեակները լեցուն էին ուրեմն ստիպուեցանք այստի մը մէջ քնանալ: Այդ գիշեր մեր զաւակը ծնաւ, զինք դրինք մսուրին մէջ: Աւելի ուշ նոյն գիշերը հովիւներ եկան մեզի այցելութեան, եւ պատմեցին թէ ինչպէս երբ իրենց գառ նուկները կը հսկէին, փալլուն հրեշտակ մը երեւցեր է իրենց, հովիւները շատ վախցեր են, շուտով հրեշտակը ըսեր է անոնց «Մի վախճաք ձեզի լաւ

Եղիսաբէթ եւ իր ամուսինը Զաքարիա շատ ծեր էին եւ զաւակ չէին կրնար ունենալ, սակայն Աստուած հրաշք մը կատարեց եւ անոնք ունեցան զաւակ մը որու անունը դրին Յովհաննէս, ան ավելի ուշ կոչուեցաւ Յովհաննէս Մկրտիչ:

Օգոստոս կաչարը Հոռմեական կաչարութեան պետն էր եւ կը կառավարէր ամբողջ աշխարհը, երբ ան բան մը ըսէր ամէն մարդ կ'ենթարկուէր անոր:

Յովսէփ եւ Մարիամ երեք օր գալեցին Նազարէթ քաղաքէն Բեթլեհէմ հասնելու համար:

Օգոստոս կաչարը կ'ուզէր գիտնալ քանի հոգի կար իր կաչարութեան մէջ, եւ մարդիկ հաշուելու համար կատարեց մարդահամար մը, եւ գրի առնել տուաւ իւրաքանչիւր անձի անունը եւ ծննդավայրը:

Եւ լուր մը պիտի տամ, Դաւիթի քաղաքին մէջ այսօր ծնաւ ձեր փրկիչը Յիսուս Քրիստոս»: Հրեշտակին միացան խումբ մը հրեշտակներ եւ բոլորը միասին ըսին «Աստուծոյ փառք երկինքի մէջ եւ խաղաղութիւն աշխարհի վրայ»:

Մտորին մէջ կը դնէին կովերուն եւ էշերուն ճաշը: Մտորը ընդհանրապէս կը գտնուէր ակտոռին մէջ, ուր մարդիկ իրենց կենդանիները կը պահէին:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Յիսուս թագաւոր մըն է սակայն ան չէ ծնած
պալատի մէջ, ան ծնած է ակտրի մը մէջ
կենդանիներու քով, եւ անոր առաջին
անկողինը մտոր մըն էր:

Աստուած այս բոլորը ծրագրած էր:

Յիսուսի այս ճնունդը կը ցուցնէ որ ան
բոլորին համար եկաւ աշխարհի աղքատին եւ
հարուստին համար:

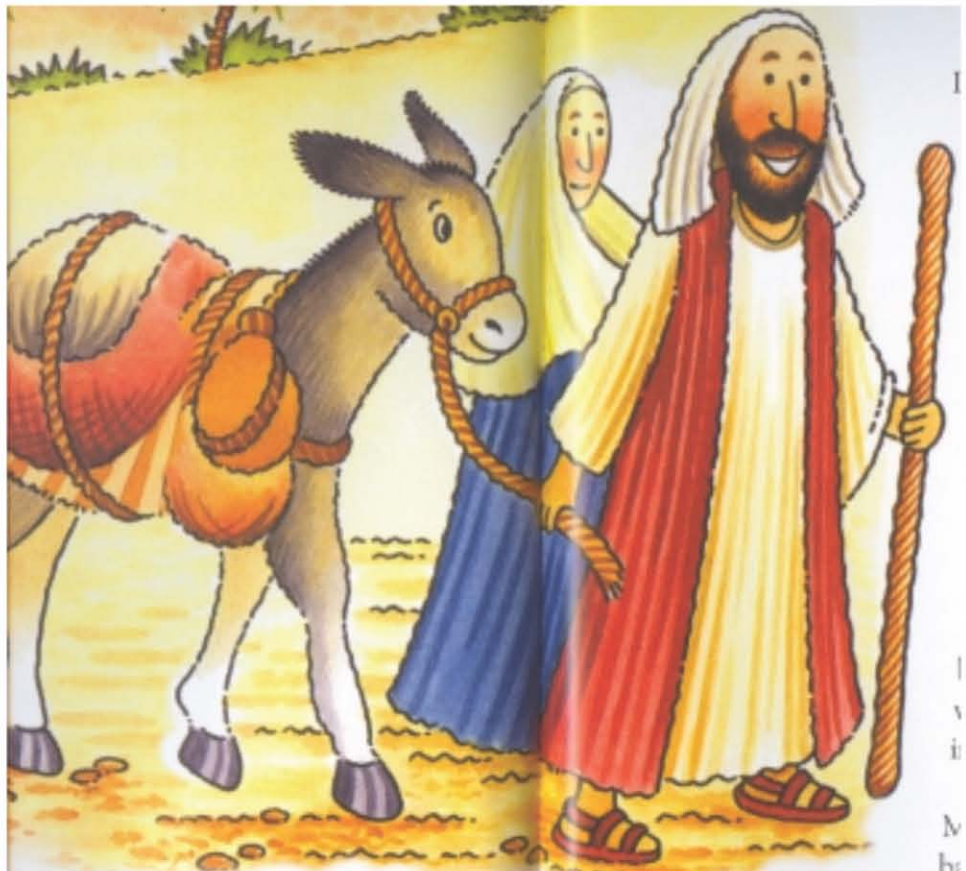
Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն Յիսուսի Ծնունդը

Աստուած խոստացած էր Փրկիչ մը ղրկել իր ժողովուրդին: Մարդ չէր գիտեր երբ պիտի գար Փրկիչը բայց շատեր կը սպասէին անհամբեր:

Աստուած Գաբրիէլ հրեշտակը ղրկեց Նազարէթ քաղաքը որ Մարիամին իմացնէ թէ Աստուած զինք ընտրած է յատուկ նպատակով: Ան զաւակ մը պիտի ունենար եւ անունը դներ Յիսուս: «Յիսուս շատ կարեւոր անձ մը պիտի ըլլայ, Ան Աստուծոյ որդին պիտի ըլլայ» ըսաւ հրեշտակը:

Մարիամ ամուսնացաւ Յովսէփի հետ:

Այդ օրերուն Մարիամ եւ Յովսէփ վերադարձան Բեթլեհէմ իրենց անունը արձանագրելու կայսրի կազմակերպած մարդահամարի ցանկին վրայ:

Շատ յոգնեցուցիչ ճամբորդութենէ վերջ, երբ անոնք հասան Բեթլեհէմ բոլոր պանդոկները գրաւուած էին, ազատ տեղ չգտան քնանալու եւ ստիպուեցան ախորի մը մէջ պատսպարուիլ, կենդանիներուն հետ: Թէեւ անկողին չկար հոն, սակայն մսուրին մէջի յարդը չոր ու տաքուկ էր:

Աստուծոյ որդին՝ Յիսուս ծնաւ հոն: Մարիամ զինք դրաւ մսուրի մը մէջ: Այսպիսով Աստուած իր խոստումը կատարեց եւ աշխարհին ղրկեց Փրկիչը:

Գիշերուայ մութին հովիւներ իրենց հօտերուն պահակութիւն կ'ընէին, երբ յանկարծ փայլուն լոյս մը տեսան, հրեշտակը երեւցաւ ու ըսաւ անոնց՝ «Մի վախճաք, ձեզի ւետիս մը պիտի տամ, այս գիշեր մանուկ մը ծնաւ Բեթլեհէմի մէջ, ան Քրիստոս Փրկիչն է, գացէք եւ պիտի գտնէք զինք խանձարուրով փաթթուած եւ մսուրի մէջ դրուած»։ Ու երկինքէն խումբ մը հրեշտակներ երգեցին «Բարձունքներուն մէջ Աստուծոյ փառք, խաղաղութիւն երկրի վրայ եւ մարդոց միջեւ հանութիւն»։

Հ ո վ իւ ն երը շտապեցին դէպի քաղաք ու գտան Մարիամը, Յովսէփը եւ Յիսուս մանուկը։ Ապա դուրս եկան եւ ժողովուրդին ւետեցին Քրիստոսի Ծնունդը, փառաբանելով զԱստուած։

Արեւելքէն իմաստուն մոգեր երբ տեսան փայլուն աստղը երկնքին մէջ անմիջապէս գիտցան որ ժողովուրդին համար նոր Թագաւոր մը ծնած էր: Անոնք հետեւելով աստղին հասան Բեթլեհէմ, գտան մսուրը ուր Յիսուս մանուկ ծնած էր ու անոր նուիրեցին ոսկի, կնդրուկ եւ զմուռ:

Թէեւ Հերովդէս թագաւորը հրամայած էր մոգերուն որ վերադարձան եւ իրեն պատմեն իրենց տեսածը, բայց Աստուած երազի մը մէջ հրահանգեց մոգերուն որ ուրիշ ճամբով երթան իրենց երկիրը, առանց Հերովդէսին հանդիպելու:

Մտածէ՛
ասոր
մասին Մենք ալ մոգերուն պէս կ'առաջնորդուինք Աստուծոյ խօսքերով եւ Աստուծոյ որդին՝ Յիսուս Քրիստոսը մեր բոլորին փրկիչն է:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Յովհաննէս Մկրտիչ

Զաքարիա անունով քահանայ մը կար որ Եղիսաբէթ անունով կին մը ունէր:

Անոնք երկուքն ալ Աստուծոյ կը հնազանդէին եւ բարի կեանք մը կ'ապրէին: Երկուքն ալ ծեր էին բայց օր մը, երբ եկեղեցիին մէջ շատ մարդիկ խմբուած աղօթք կ'ընէին, Զաքարիա խունկ կը վառէր, հրեշտակ մը երեւցաւ իրեն: Զաքարիա շատ վախցաւ, բայց հրեշտակը իրեն ըսաւ «Աստուած աղօթքդ լսեց եւ դուն մանչ գաւակ մը պիտի ունենաս որու անունը պիտի դնես Յովհաննէս: Ան Տիրոջ աչքին մեծ պիտի ըլլայ, Սուրբ Հոգիով պիտի լեցուի եւ քեզի ուրախութիւն պիտի պատճառէ»:

Զաքարիա ըսաւ «Ինչպէ՞ս կարելի է, ես եւ կինս շատ ծեր ենք եւ

գաւակ չենք կրնար ունենալ»:

Հրեշտակը ըսաւ «Ես Քաբրիէլն եմ, տէրը զիս դրկեց որ քեզի այս լուրը աւետեմ: Բայց որովհետեւ չհաւատացիր խօսքերուս, համր պիտի մնաս մինչեւ այն օրը երբ ըսածս կատարուի»:

Երբ Զագարիա եկեղեցիէն դուրս ելաւ համր էր, եւ չէր կրնար խօսիլ:

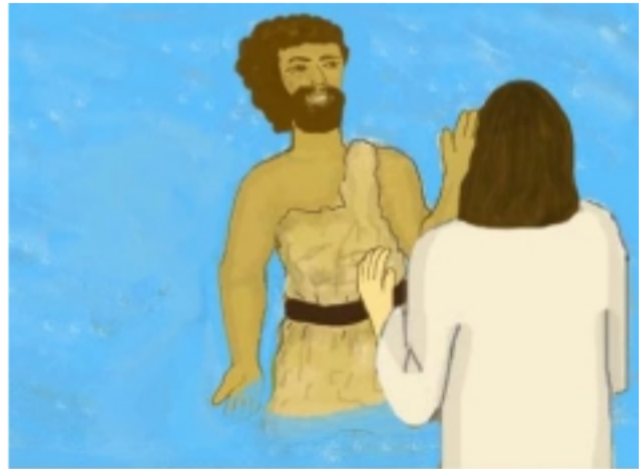
Ամիսներ ետք, գաւակը ծնաւ եւ անունը դրին Յովհաննէս:

Երբ Յովհաննէս մեծցաւ, ան կը պտտէր Յորդանան գետին եզերքը գտնուող բոլոր շրջաններուն մէջ եւ կը քարոզէր, ան ջուրով կը մկրտէր մարդոց եւ կ'ըսէր «Պատրաստեցէք տիրոջ ճանապարհը, ինծմէ հզօրը պիտի գայ շուտով եւ ձեզի Սուրբ Հոգիով եւ կրակով պիտի մկրտէ»:

Աւելի ուշ, երբ ամբողջ ժողովուրդը մկրտուեցաւ, Յովհաննէս Յիսուսի ալ մկրտեց: Այն ատեն երկինքը բացուեցաւ եւ Սուրբ Հոգին տեսանելի կերպարանքով աղանձի պէս իջաւ անոր վրայ: Երկինքէն ձայն մը լսուեցաւ որ կ'ըսէր «Դուն ես իմ սիրելի Որդիս. քեզի հաճեցայ»:

Յիսուս անկէ ետք 40 օր անապատ գնաց եւ երբ վերադառնաւ իր առ արելութիան սկսաւ:

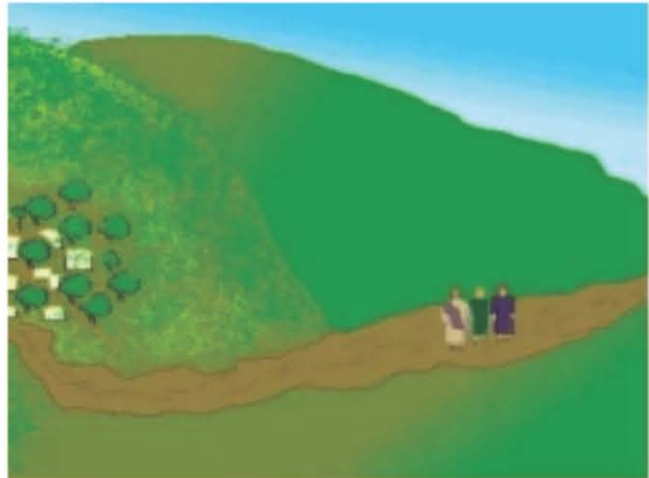

գ	թ	զ	դ	ը	է	ե	բ	ա
դ	ե	ը	ա	բ	զ	թ	գ	է
է	բ	ա	թ	ե	գ	զ	ը	դ
ա	է	բ	ե	զ	ը	դ	թ	գ
զ	գ	թ	բ	դ	ա	ը	է	ե
ե	ը	դ	է	գ	թ	ա	զ	բ
ը	զ	ե	գ	է	դ	բ	ա	թ
թ	դ	է	ը	ա	բ	գ	ե	զ
բ	ա	գ	զ	թ	ե	է	դ	ը

Էջ 5 ի «Եզակի գիրեր» ուն լուծումը

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Առաջին Ծաղկազարդը

Երբ Յիսուս մօտեցաւ Բեթանիա գիւղին, որ Ջիթենեաց լերան վրայ կը գտնուէր, իր աշակերտներէն երկուքին ըսաւ՝ «Գացէք այդ գիւղը: Հոն պիտի գտնէք կապուած աւանակ մը, որուն վրայ ոչ մէկ մարդ նստած է: Արձակեցէք զայն, եւ բերէք: Հարցնողին ըսէք՝ Տիրոջը պէտք է»:

Յիսուս հանդիսատեսութեամբ մտաւ Երուսաղէմ, շատեր իրենց հագուստները կը փռէին ճամբուն վրայ ու բարձրաձայն կ'ըսէին՝ «Ովսաննա Բարձեալին . օրհնեալ ըլլաս դուն որ Տէրոջը անունովը կուգաս: Խաղաղութիւն երկինքի մէջ եւ փառք Բարձեալին»:

Յաջորդ օրը Յիսուս իր աշակերտներուն հետ տաճար գնաց: Հոն տեսաւ ապրանք ծախողներ, գնողներ, լումայափոխներ: Այս տեսնելով շատ զայրացաւ եւ բոլորին սկսաւ տաճարէն դուրս վտարել ըսելով՝ «Սուրբ գիրքին մէջ գրուած է՝ տաճարը աղօթքի տուն է, իսկ

դուք զայն աւագակներու տուն
դարձուցեր էք»:

Այս լսելով աւագ
քահանաները սկսան Յիսուսը
սպաննելու միջոցներ փնտռել:
Սակայն անոնք կը վախճային
որովհետեւ ամբողջ ժողովուրդը կը
հետեւէր անոր խօսքերուն:

Յիսուսի աշակերտներէն
Յուդան, գնաց աւագ
քահանաներուն քով եւ ընդունեց
Յիսուսը մատնել երեսուն արծաթ
դրամի փոխարէն: Անոնք շատ
ուրախացան:

Ջատիկը կը մօտենար:
Աշակերտները չէին գիտեր ուր
երթալ, Յիսուսի համար ամէն
տեղ վտանգաւոր էր: Յիսուս իր
աշակերտներէն երկուքը
Երուսաղէմ դրկեց ըսելով՝ «Երբ
քաղաք մտնէք, պիտի հանդիպիք
մարդու մը որուն ուսին վրայ
սափոր մը կայ: Անոր հետեւեցէք
ու իր գացած տան մէջ հարցուցէք
թէ ո՞ր է այն սենեակը ուր Յիսուս
Ջատիկի ընթրիքը պիտի ուտէ:
Հոն պատրաստեցէք սեղանը:»

Երբ Յիսուս եւ իր
աշակերտները սեղանին շուրջ
նստան, Յիսուս ըսաւ «Լաւ

գիտցէք, ձեզմէ մէկը զիս պիտի մատնէ»: Աշակերտները շփոթած իրարու նայեցան: Յիսուս գինի եւ հաց օրհնեց ընթրիքի ընթացքին:

Ընթրիքէն վերջ, Յիսուս իր աշակերտներուն հետ գնաց Գեթսեմանիի պարտէզը, հոն երկար աղօթեց ըսելու «Թող քու կամքդ ըլլայ»: Հրեշտակ մը երեւցաւ Յիսուսի եւ զինք քաջալերեց:

Երբ Յիսուս վերադարձաւ եւ աշակերտները քնացած գտաւ, անոնց ըսաւ՝ «Արթուն կեցէք եւ աղօթեցէք որպէսզի փորձութեան չիյնաք»:

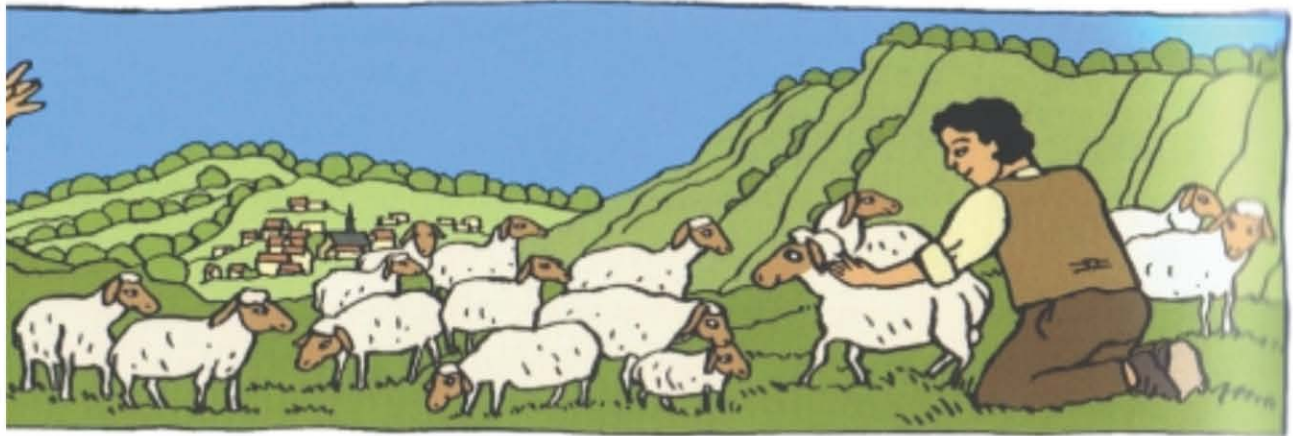
Այս միջոցին Յուդան մօտեցաւ իրեն, իր հետ շատ զինուորներ. Յիսուս ըսաւ՝ «Յուդա ինձի համբոյրո՞ւմ մը պիտի մատնես»:

Ապա Յիսուսը բռնեցին եւ մահուան դատապարտեցին:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Կորսուած ոչխարը

Հովիւ մը 100 ոչխար ունէր: Ամէն օր ան իր ոչխարները արածելու կը տանէր լեռներուն մէջ, իսկ ամէն իրիկուն զանոնք կը հաշուէր վստահ ըլլալու համար որ բոլորը վերադարձած են:

Իրիկուն մը ան կ'անդրադառնայ որ մէկ ոչխար կը պակսէր:

Ան կը մտածէ թէ ի՞նչ պետք էր ընել, ինչպէ՞ս բոլոր մնացած ոչխարները առանձին ձգել:

Սակայն կը որոշէ
մնացած 99
ոչխարները ձգել եւ
երթալ կորսուած
ոչխարը փնտռելու:

Հովիւը կորսուած ոչխարը
կը փնտռէ մինչեւ որ
գտնէ զայն, ապա
ուրախութեամբ կը
վերադառնայ իր հօտին
մօտ:

Երբ տուն կը
հասնի, մեծ
հրաւեր կը սարքէ
եւ ընկերները
հրաւիրելով
կ'ըսէ. - «Ոչխարս
կորսուած էր եւ
գտնուեցաւ»:

Միև բոլորը ձգելու համար պէտք է կորսուածը շատ անուշիկ ոչխար մը եղած ըլլայ:

Ոչ անպայման, այս հովիւը իր բոլոր ոչխարները կը սիրէ նոյնիսկ ամէնապզտիկը:

Յիսուս ինչո՞ւ կը պատմէ կորսուած ոչխարի մը մասին:

Աստուած մեզ կը սիրէ ինչպէս հովիւը կը սիրէ իր ոչխարը

Ի՞նչ ըսել ուզեց Յիսուս այս պատմութեան աւարտին:

Հովիւը ուրախ է որովհետեւ վերագտաւ իր ոչխարը:

Նոյնպէս ալ Աստուած մեզ կը փնտռէ երբ իրմէ հեռու ենք, եւ Ան ուրախ է երբ մեզ կը վերագտնէ:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Ո՞վ է մեծը

Կափառնաուսի ճամբուն վրայ, Յիսուսի աշակերտները կը վիճէին գիտնալու համար թէ ո՞վ էր իրենց մէջ ամենէն մեծը եւ ամենէն կարելորդը:

«Ես եմ».

«Ոչ ես եմ» կը կրկնէին անոնք:

Երբ տուն մտան, Յիսուս հարցուց անոնց.

«Ի՞նչ բանի մասին կը վիճաբանէիք ճամբու ընթացքին»:

Աշակերտները լուռ մնացին եւ չպատասխանեցին հարցումին:

Ուրեմն Յիսուս նստաւ, իր շուրջ հաւաքեց 12 աշակերտները եւ ըսաւ անոնց.

«Եթէ մէկը կ'ուզէ առաջինն ու ամէնէն կարեւորը ըլլալ թող բոլորին վերջինը եւ բոլորին սպասաւորը ըլլայ»:

Այդ վայրին մօտերը փոքրիկներ կը խաղային. Յիսուս կանչեց անոնցմէ մէկը, գրկեց զինք եւ ըսաւ.

«Ով որ այսպիսի փոքրիկ մը ընդունի՝ զիս ընդունած կ'ըլլայ, եւ ով որ զիս կ'ընդունի՝ իմ երկնաւոր Հայրս ընդունած կ'ըլլայ:

Այս դէպքէն ետք աշակերտները ամչցան ու ալ չվիճարանեցան: Անոնք սորվեցան ինչպէս իրաւ մեծ եւ արժանի աշակերտներ ըլլալ:

Յիսուս կ'ուզէր բացատրել իր աշակերտներուն որ Աստուծոյ հետեւելու համար պէտք չկայ պատասխանատու կամ կարեւոր անձ ըլլալ, այլ պէտք է լաւագոյնը ընելով, համեստ ու բարի ըլլալով ներկայանալ անոր առջեւ:

Ինչու՞
աշակերտները
չպատասխանեցին
Յիսուսին:

Որովհետեւ անոնք
գիտէին որ իրենց
վէճը անհմաստ
նիւթի մը շուրջ էր:

Ինչո՞ւ Յիսուս
մանուկ մը գրկեց ու
ընդունեց իր մօտ:

Այդ ժամանակին
փոքրերը մեծերուն
բնաւ չէին
մօտենար: Այս
պատմութեան մէջ,
Յիսուս փոքրիկին
տեղ տուաւ
մեծերուն մէջ ցոյց
տալու համար թէ
փոքրիկները
նոյնքան կարեւոր
են որքան մեծերը:

Աստուածաշունչը
մանուկներու համար
Զգեցէք որ մանուկները ինծի գան
Մարկոս 10. 13-16

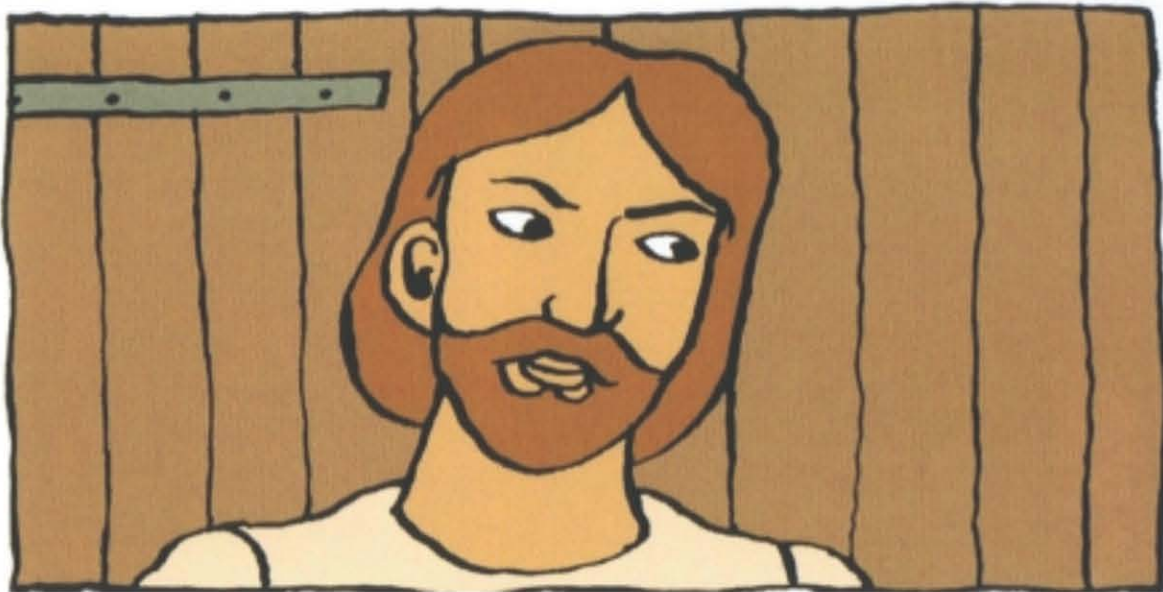

Օր մը մեծ բազմութիւն մը հաւաքուեցաւ Յիսուսի շուրջ, Իր
խօսքերը մտիկ ընելու համար:

Փողովուրդէն ոմանք մանուկներ բերին Յիսուսի, որպէսզի ձեռքը դնէ անոնց վրայ, բայց աշակերտները սաստեցին բերողները եւ ետ դարձուցին զանոնք:

Երբ Յիսուս այս տեսաւ, շատ բարկացաւ եւ ըսաւ.-

«Զգեցէք որ մանուկները ինձի գան, արգելք մի ըլլաք անոնց, որովհետեւ այդպիսիներուն է Աստուծոյ արքայութիւնը:»

Յիսուս գրկեց մանուկները եւ ձեռքը դնելով անոնց վրայ՝ օրհնեց զանոնք:

Այս պատմութիւնը մեզի կը սորվեցնէ թէ Աստուած միշտ փոքրերուն եւ տկարներուն հետ է: Ամէն մարդ Աստուծոյ համար կարելոր է:

Ինչու՞
աշակերտները ետ
դարձուցին
մանուկները. Անոնք
չե՞ն սիրեր
փոքրերը:

Այո, բայց անոնք
մտածեցին որ
մանուկները կրճան
խանգարել Յիսուսին
մտիկ ընողները:

Ու՞ր կը գտնուի
Աստուծոյ
Արքայութիւնը:

Աստուծոյ
Արքայութիւնը հո՞ն է՝
ուր Աստուծոյ հետ
կ'ըլլանք: Այդ տեղը
մեր սրտերուն մէջ
կրճայ ըլլալ կամ
ճաշ եկեղեցիէն
ներս:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Ժայռի վրայ շինուած տունը

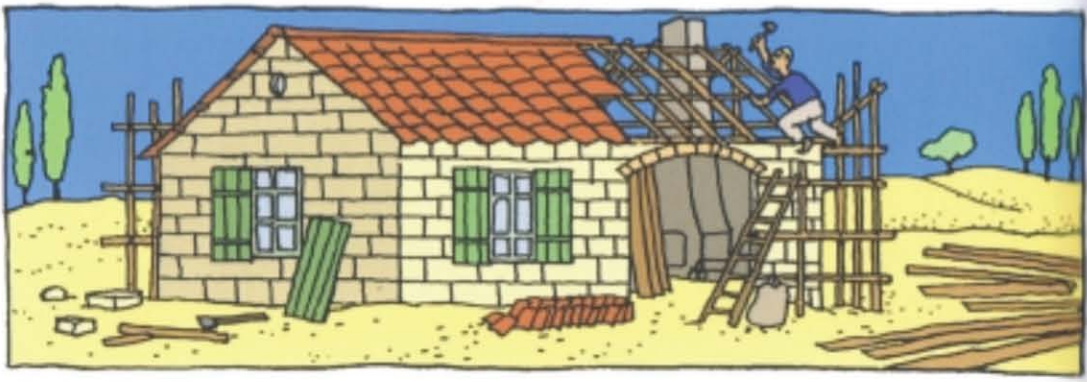
Աւելի զօրաւոր ե՞նք երբ Յիսուսի խօսքը մտիկ կ'ընենք:
Ահա թէ ինչ կը պատմէ Յիսուս՝

Երկու մարդիկ տուն կը շինեն: Առաջին մարդը հողը
խորունկ կը փորէ եւ իր տան հիմը ժայռի վրայ կը
հաստատէ, որպէսզի տունը տոկուն ըլլայ:

Երբ անձրեւներ կուգան եւ գետերը կը չորդին տունը չի
փլիւ եւ չի խախտիր որովհետեւ տան հիմը ժայռի վրայ
հաստատուած է:

Երկրորդ մարդը տունը շինելու համար հողը չի փորեր այլ տունը կը շինէ աւազի վրայ:

Օր մը անձրեւները կը տեղան եւ հովը կը փչէ: Փոթորիկը կը զարնէ տան պատերուն եւ տունը անմիջապէս կը քանդուի:

Այս պատմութեամբ Յիսուս մեզի կ'ըսէ՝ «Այն անձը որ Իմ խօսքերս կը լսէ բայց անոնք չի գործադրեր կը նմանի այն մարդուն որ տունը աւազի վրայ կը շինէ: Սակայն այն անձը որ

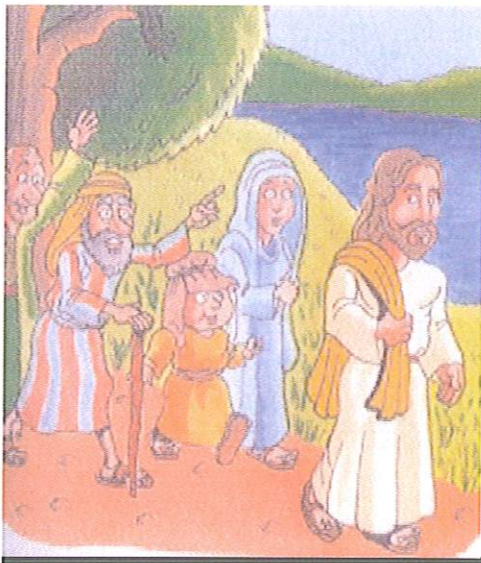

Իմ խօսքերս կը լսէ եւ իր կեանքը անոնց վրայ կը հիմնէ, կը նմանի այն մարդուն որ իր տունը կը շինէ ժայռի վրայ:»

Յիսուս 5000 հոգի կը կերակրէ

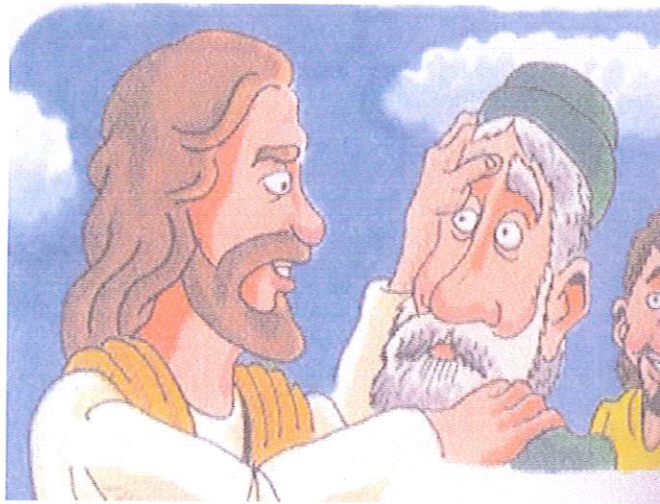
Իմ անունս Պետրոս է. Յիսուս
ինձի սորվեցուց մարդիկը սիրել.
Ինք բոլորին կը սիրէր եւ բոլորին
կը հոգար: Կ'ուզեմ ձեզի
պատմել թէ ինչպէս անգամ մը
Յիսուս հազարաւոր մարդոց
հոգաց:

Յիսուս նոր առած էր
Յովհաննէս Մկրտիչի
սպաննութեան լուրը, ան նա
մը առաւ եւ գնաց տեղ մը
որ կրնար առանձին ըլլալ,
սակայն շուտով ժողովուրդը
զինք գտաւ եւ անոր շուրջ
խմբուեցաւ:

Երանի անոր, որ ամբարիշտ մարդոց խորհուրդին չի հետեւիր

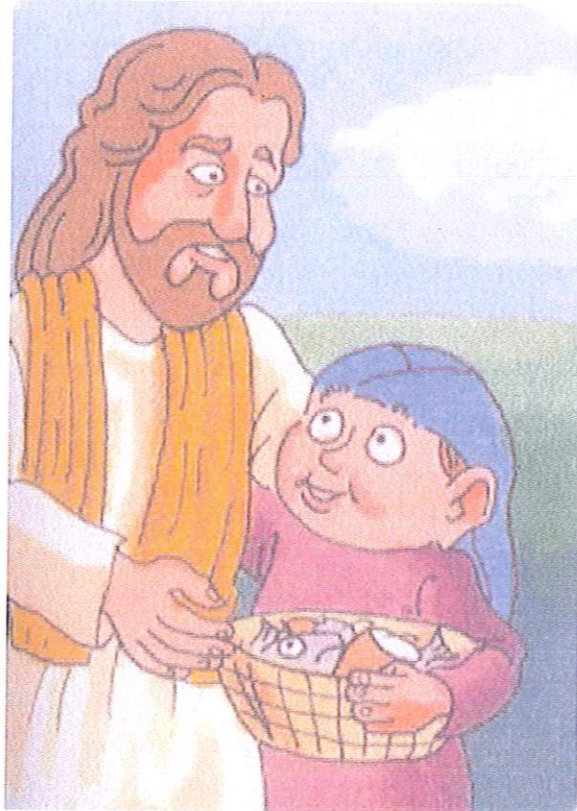
Յիսուս չի ջղայնացաւ ժողովուրդը տեսնելով
այլ խղճաց անոնց. Շատեր հիւանդ էին եւ
օգնութիւն կը խնդրէին Յիսուսէն, ուստի Յիսուս
սկսաւ հիւանդները բժշկել եւ Տիրոջ մասին
քարոզեց բոլորին:

Օրը շուտով մթնցաւ, Յիսուսին միւս աշակերտներն
ու եւ մտածեցինք որ ժողովուրդը կրնայ անօթի
ըլլալ ուստի մեր մտածումը փոխանցեցինք Յիսուսի
եւ ըսինք՝ «Հոս ամառի վայր է, խօսիր ժողովուրդին
որ հեռանան այստեղէն եւ մօտակայ գիւղերը երթալով
ճաշ գնեն իրենց համար»:

Տէրն է հովիւս, ուստի ոեւէ բանի կարօտ պիտի չմնամ

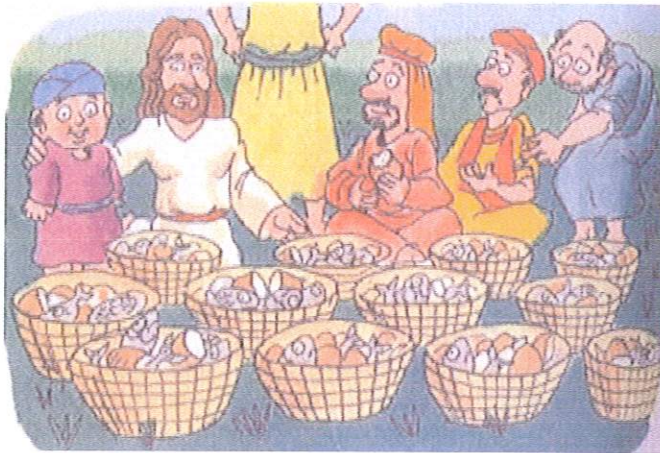
Յիսուս չհամաձայնեցաւ մեր առաջարկին ու ըսաւ, «Պէտք չունին այտեղէն հեռանալու, դուք իրենց ուտելիք կուտաք» ապա անելցուց, «Քանի՞ հաց ունիք»: Գտանք հաց եւ ձուկ ու մօտենալով Յիսուսին ըսինք «Հոս տղայ մը կայ որ 5 հաց եւ 2 ձուկ ունի»:

Յիսուս հացն ու ձուկը առաւ, ապա ժողովուրդին ըսաւ որ խոտին վրայ նստին, ու Ան սկսաւ աղօթել: Վերջը Յիսուս հացն ու ձուկը տուաւ մեզի որ մենք ժողովուրդին բաժնենք:

Գործը վարպետէն կը վախճայ, ոչ թէ վարպետը գործէն

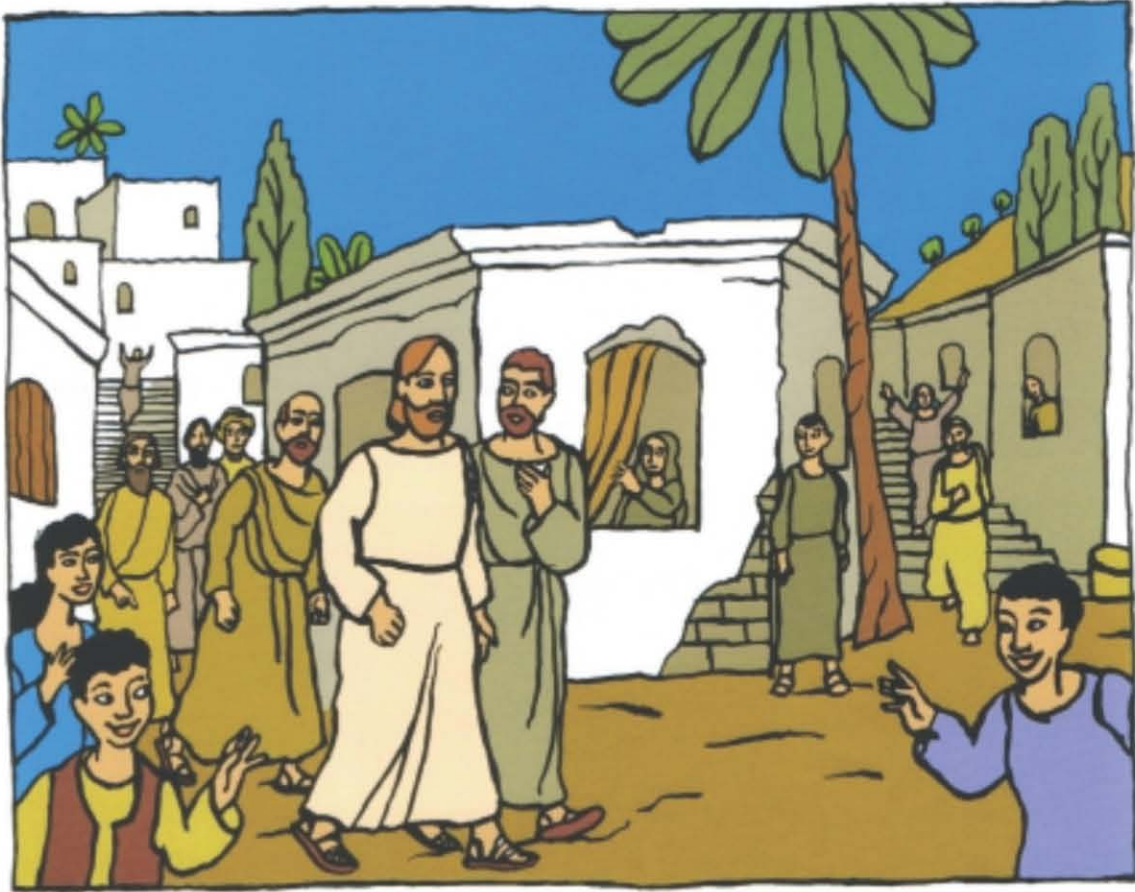
Չարմանալի բան մը պատահեցաւ եւ ուտելիքը չպակսեցաւ, բոլորին բաւարարաչափ ուտելիք կար, եւ բոլորը կշտացան: Իսկ մնացորդով 12 կողով կրցանք լեցնել:
Յիսուս 5,000-ը կերակրեց 5 հացով եւ 2 ձուկով:

Այս օրինակով Յիսուս ուզեց ցոյց տալ որ ժողովուրդին պէտքերը հոգալը կարելոր է: Պէտք է մարդոց ֆիզիքական պէտքերը հոգանք եւ նաեւ Աստուծոյ սիրոյն պատգամը փոխանցենք անոնց:

Գործեր կան որ տրվելով կրնաս ընել, գործեր ալ կան որ գործելով կը տրվին

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Յիսուս եւ Զակքէոս

Օր մը Յիսուս Երիթով անունով քաղաք մը հասաւ:

Զակքէոս անունով հարուստ մարդ մը կար հոն որ մաքսապետ էր եւ կ'ուզէր տեսնել թէ ո՞վ է Յիսուսը, բայց չէր կրնար որովհետեւ կարճահասակ էր:

Ան վազեց եւ ծառի մը վրայ ելաւ որպէսզի լաւ տեսնէ:

Երբ Յիսուս հասաւ այդ տեղը, վեր նայեցաւ եւ ըսաւ.-

«Զակբէոս, անապարէ, վար իջիր, որովհետեւ այսօր պէտք է որ տունդ գիշերեմ»:

Անմիջապէս Զակբէոս վար իջաւ եւ ուրախութեամբ ընդունեց Յիսուսը:

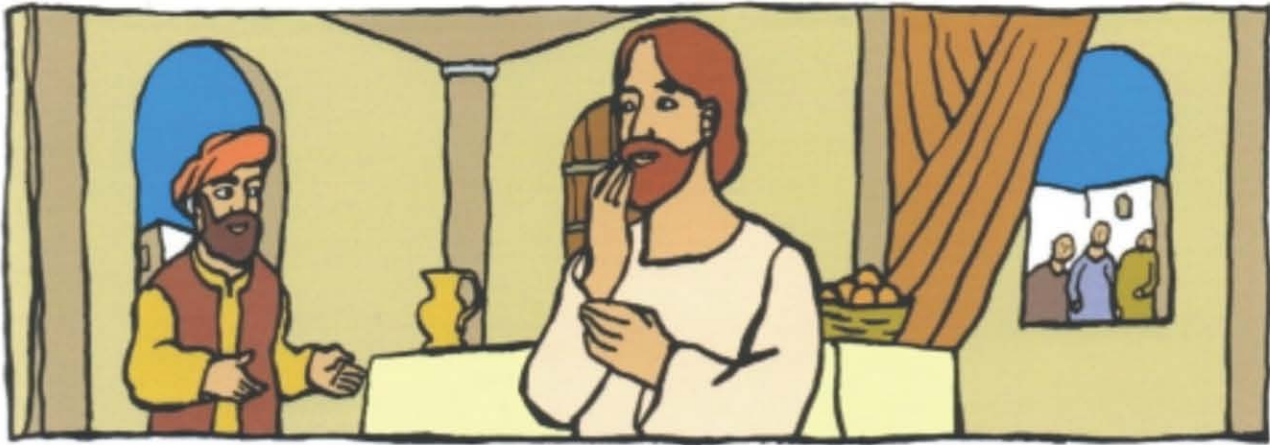
Այս տեսնելով մարդիկ ըսին.-

«Յիսուս մեղաւոր գողի մը տունը կ'երթայ»

Զակքեոս Յիսուսի ըսաւ.-

«Ունեցածիս կէտը աղքատներուն պիտի տամ եւ եթէ մէկէն գողցած եմ, անոր չորս անգամը պիտի վերադառննամ»:

Յիսուս ըսաւ.- «Այսօր այս տունը փրկուեցաւ քանի որ մարդ յաւիտենական կորսուած չէ. Աստուծոյ որդին եկաւ կորսուածը փնտռելու եւ փրկելու»:

Այս պատմութիւնը կ'ըսէ որ Յիսուս միշտ պատրաստ է մեր տուները, այսինքն մեր սիրտերուն մէջ գալու, եթէ մենք ուզենք զինք ընդունիլ:

Երբ մենք զինք ճանչնանք եւ զինք ընդունինք, ան մեզի մեր վախերէն եւ տխրութիւններէն կը ձերբազատէ:

Ի՞նչ կը նշանակէ մաքսապետ

Անձ մըն է որ մարդոցմէ տուրք կը հաւազէ: Ան չէ սիրուած եւ անոր մասին գող կ'ըսեն:

Ինչո՞ւ Յիսուս ուզեց Զակքէոսի տունը երթալ:

Որովհետեւ տեսաւ որ Զակքէոս կը վազէր եւ կ'ուզէր անպայման զինք տեսնել:

Ինչո՞ւ Զակքէոս այդպէս պատասխանեց Յիսուսին:

Որովհետեւ մարդ չէր սիրեր զինք եւ երբ Յիսուս իր ընկերը եղաւ, ան առատաձեռն դարձաւ:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Յիսուս կը քալէ ջուրին վրայէն

Յիսուս 5000 մարդ
կերակրեց հինգ հացով
եւ երկու ձուկով:
Այնչափ ժողովուրդ կար
շուրջը, որ ան ստիպեց
աշակերտներուն որ
անմիջապէս նաւակ ելլեն
եւ լիճին միւս կողմը
անցնելով զինք հոն
սպասեն:

Լիճին վրայ
աշակերտները մեծ
փոթորիկի մը
հանդիպեցան եւ
զօրաւոր հովերուն դէմ
նաւարկելու դժուարութիւն
ունեցան:

Այս տեսնելով Յիսուս
ջուրին վրայէն քալելով
անոնց քով գնաց:

Երբ աշակերտները ջուրին վրայէն քալող շուքը տեսան, կարծեցին որ ուրուական մըն էր եւ շատ վախցան: Սակայն Յիսուս անմիջապէս խօսեցաւ եւ ըսաւ՝ «Քաջ եղէք, ես եմ, մի վախճաք»:

Պետրոս ըսաւ՝ «Տէր, եթէ դուն ես՝ հրամայէ որ ջուրին վրայէն քալելով քովդ գամ:»

Յիսուս ըսաւ «Եկուր»: Պետրոս նաւակէն իջաւ եւ ջուրերուն վրայէն քալելով սկսաւ երթալ դէպի Յիսուս: Բայց տեսնելով հովին սաստկութիւնը՝ վախցաւ ու բարձր ալիքներուն սկսաւ նայիլ վախով: Ան հազիւ գլուխը դարձուցած էր եւ

ալ չէր նայէր Յիսուսի
սկսաւ ընկղմիլ ու
պռռաց՝

«Տէր ազատէ զիս»:
Յիսուս անմիջապէս
ձեռքը երկարեց, զինք
բռնեց ու ըսաւ
«Թերահաւատ, ինչո՞ւ
կասկածեցար»:

Այն ատեն հովը
դադրեցաւ, նաւակի մէջ
գտնուող աշակերտները
երկրպագեցին Յիսուսի
եւ ըսին «Իսկապէս որ
դուն Աստուծոյ Որդին
ես»:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Ե՛լ եւ քալէ՛

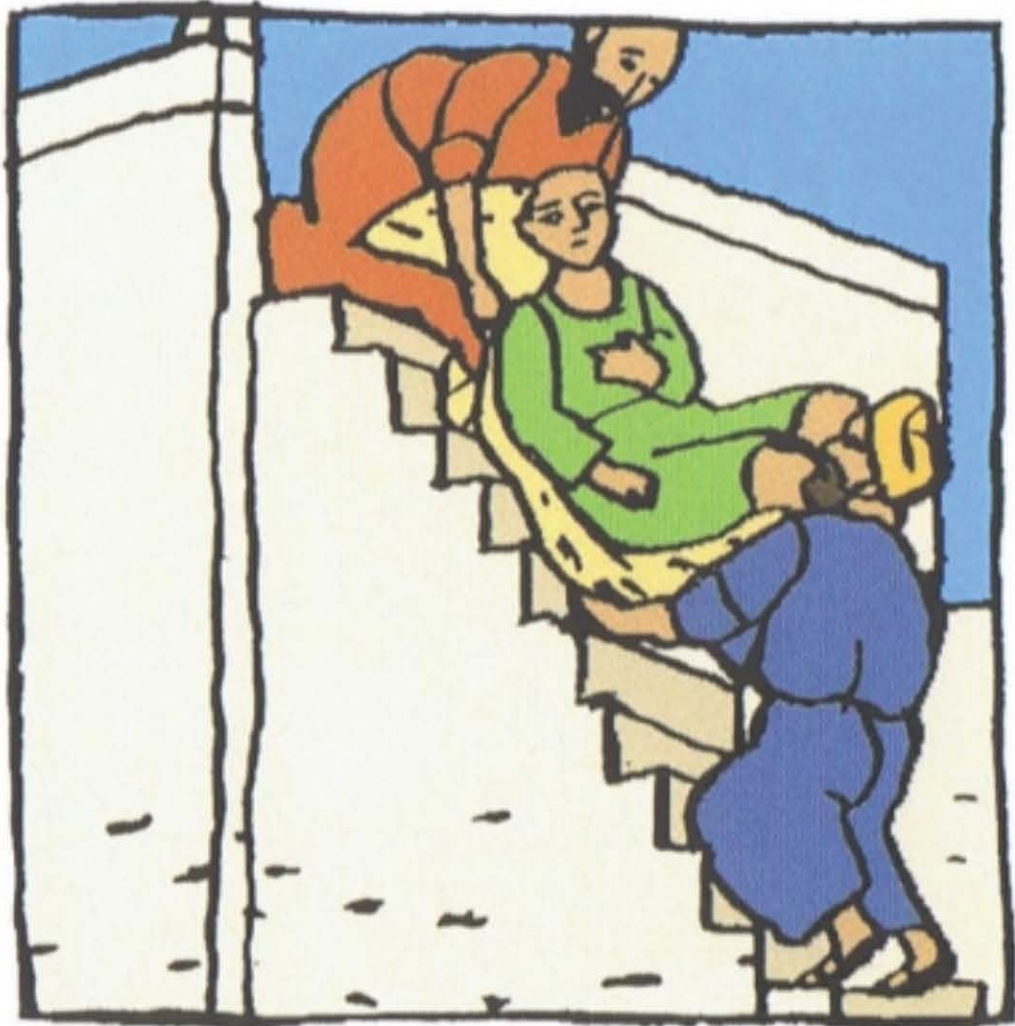
Օր մը, տան մը մէջ, Յիսուս կը խօսէր Տիրոջ մասին:
Մեծ բազմութիւն մը հաւաքուած էր զինք մտիկ ընելու համար
եւ այլեւս տեղ չէր մնացած իր մօտերը:

Եւ ահա քանի մը հոգիներ անդամալոյծ մը բերին մահիճի մը
վրայ:

Անոնք կ'ուզէին անպայման հիւանդը Յիսուսի մօտեցնել:

Սակայն տեղ չկար, ուրեմն տանիք ելան եւ առաստաղէն կախելով՝ մահիճով միասին հիւանդը իջեցուցին ճիշդ Յիսուսի առջեւ, որովհետեւ անոնք վստահ էին որ Յիսուս կրնար զինք առողջացնել:

Երբ Յիսուս անոնց հաւատքը տեսաւ անդամալուծին ըսաւ՝ «մեղքերդ ներուած են»:

Քանի մը պատասխանատուներ ջղայնացան ու իրարու ըսին.

«Ո՞վ է այս մարդը. Միայն Աստուած կրնայ մարդոց մեղքերը ներել. Այսպիսով ան զԱստուած կ'անարգէ»:

Յիսուս անոնց մտածումը գիտնալով ըսաւ. - «Ո՞րը ասելի դիւրին է «մեղքերդ ներուած են» ըսե՛լը, թէ «Ել եւ քալե՛» ըսելը»:

Ապա ան ասելցուց. «Ձեզի ցոյց պիտի տամ, որ Հայրս զիս ղրկեց որ մարդոց մեղքերը ներեմ»:

Եւ դառնալով անդամալոյծին, ըսաւ. - «Ե՛լ, առ մահիճդ, եւ տո՛ւնդ գնա»: Անմիջապէս անդամալոյծը ոտքի ելաւ, առաւ մահիճը, եւ Աստուած փառաբանելով տուն գնաց:

Այս պատմութեամբ Յիսուս կ'ուզէր բացատրել մարդոց որ Աստուած կը դարմանէ մեր հիւանդութիւններն ու տկարութիւնները որպէսզի մեր կեանքը լաւ ապրինք:

Ինչ կը նշանակէ
անդամալոյծ:

Անդամալոյծը մարդ
մըն է որ չի կրնար
քալել:

Ինչու՞ Յիսուս
անդամալոյծին կ'ըսէ
«մեղքերդ ներուած
են»: Ան սխալ բան
չէր ըրած,
պարզապէս հիւանդ
էր:

Այո, բայց այդ
օրերուն, կը կարծուէր
որ մարդիկ կը
հիւանդանային
որովհետեւ սխալ կամ
մեղք գործած էին:

Յիսուս
իրապէս գինք
առողջացո՞ւց:
Անկարելի է:

Ներկաները հոն էին եւ
տեսան պատահածը:
Յիսուս ուրիշ շատ
բուժումներ ալ ըրած է:

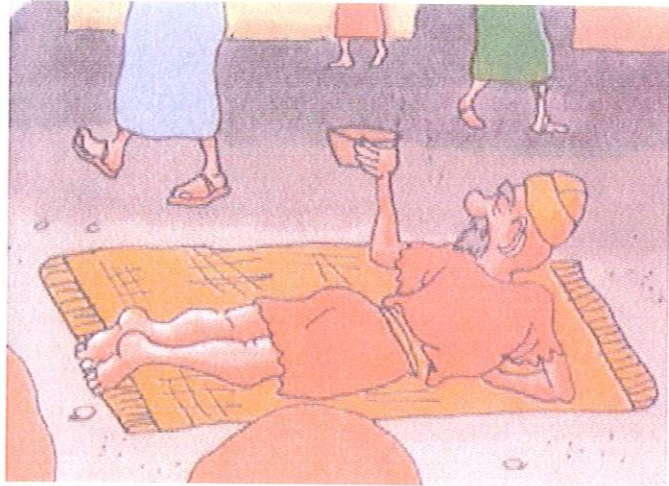

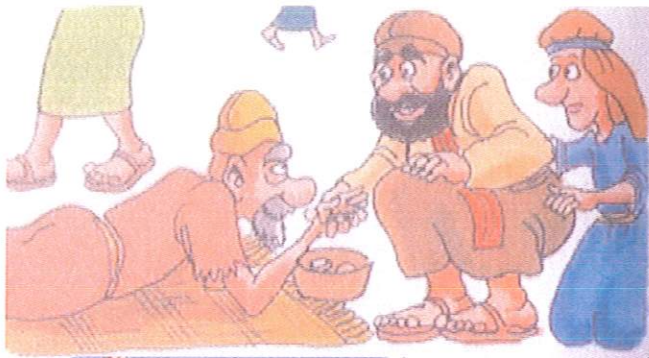
Կաղ անձ մը բժշկուեցաւ

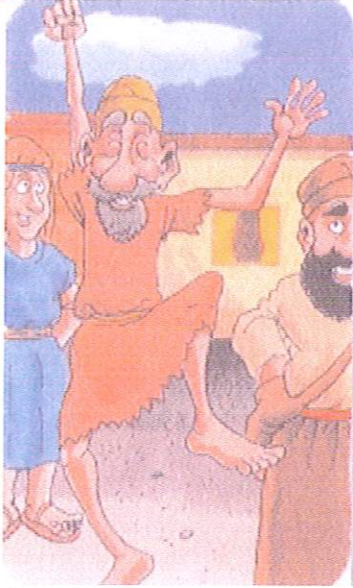
Բարեւ: Ես Յովհաննէսն եմ: Պետրոսը եւ ես Յիսուսի առաքեալներէն էինք: Երկար ատեն իրար հետ եղած ենք եւ միասին էինք երբ իմացանք որ Յիսուս մեռելներէն յարութիւն առեր էր: Յիսուսի դրախտ երթալէն ետք, Պետրոս եւ ես շատերու Իր մասին կը խօսէինք: Կ'ուզեմ ձեզի պատմել թէ ինչ պատահեցաւ օր մը:

Պետրոս եւ ես տաճար կ'երթայինք աղօթելու: Երբ մօտեցանք, տեսանք որ մարդ մը գետինը գորգի մը վրայ պառկած էր: Ան ծնած օրէն կաղ էր: Ամէն օր կը պառկէր տաճարի մուտքին եւ անցորդներէն ողորմութիւն կը խնդրէր:

Երբ կաղը մեզ տեսաւ,
մեզմէ ալ բան մը խնդրեց:
Պետրոս անոր նայեցաւ ու
ըսաւ՝ «Արժաթ եւ ոսկի
չունիմ, բայց ինչ որ ունիմ՝
քեզի կուտամ: Յիսուսի
Քրիստոսի անունով կ'ըսեմ
քեզի՝ ոտքի ել ու քալէ»:

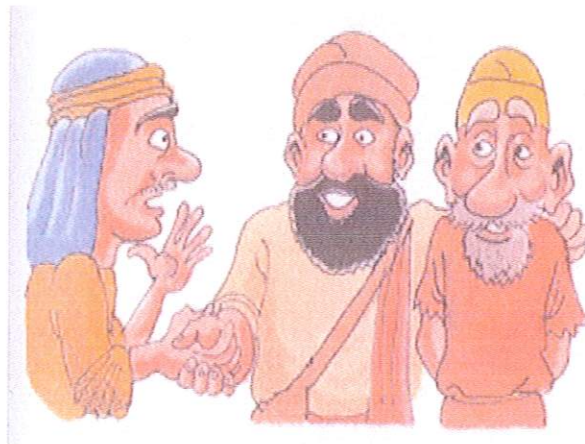
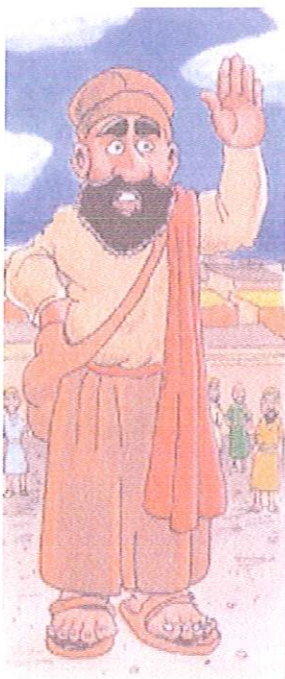
Ան քաշեց կաղին աջ ձեռքէն եւ
կանգնեցուց զայն: Կաղին ոտքերը
զօրացան, ան տեղէն վեր ցատկեց ու
կեանքին առաջին անգամ ըլլալով
սկսաւ քալել: Կաղը ցատկոտելով մեր
հետ տանար մտաւ, աղօթեց ու
զԱստուած օրհնաբանեց:

Նոր կտակարանի ժամանակներուն անդամալուծ մարդիկը
զիրենք փոխադրող անհով աթոռներ չունէին, այլ անոնց
բարեկամները իրենց կը գրկէին եւ կը տանէին իրենց
ուզած տեղը:

Երբ Պետրոս կը բուժէր մարդոց, կ'ըսէր «Յիսուս
Քրիստոսի անունով»: Ան կ'ուզէր որ մարդիկ գիտնան որ
Յիսուսն էր զիրենք բժշկողը: Առանց Յիսուսի ուժին
Պետրոս պիտի չի կրնար բժշկել:

Մարդիկ այս հրաշքը տեսնելով զարմացան: Պետրոս ըստ անոնց «Ինչո՞ւ կը զարմանաք ու ապշած մեզի կը նայիք, կը կարծէք որ մենք մե՞ր զօրութեամբ այս մարդուն քայլ տուինք: Ո՛չ: Յիսուս ինք բժշկեց այս մարդը, որ դուք կը տեսնէք եւ կը ճանչնաք, որովհետեւ ան Յիսուսի անուան կը հաւատար: Հաւատքն էր որ այս մարդուն առաջուրթին տուաւ: Ապաշխարեցէք եւ հաւատացէք Յիսուսի, որպէսզի ձեր մեղքերն ալ ջնջուին:»

Այդ օրը շատ մարդիկ սկսան հաւատալ Յիսուսի:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Կաղ մարդը Յովհաննէսէն եւ Պետրոսէն դրամ ուզեց: Երեսակայեցէք որչափ զարմացաւ ան երբ անոնք փոխանակ իրեն դրամ տալու զինք բժշկեցին: Երբ Աստուծմէ բան մը կը խնդրենք, Ան երբեմն մեր ուզածէն շատ ատելին կուտայ:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար

Կորսուած դրամը

Կին մը կար որ 10 արծաթ դրամ ուներ:

10 դրամ շատ մեծ գումար չէ, բայց կնկան միակ հարստութիւնն է:

Առտու մը ան կ'անդրադառնայ որ մէկ դրամը կը պակսի:

Ինքզինքին կ'ըսէ «Նույնիսկ եթէ շատ ժամանակ պիտի առնէ, ես այս դրամը պիտի գտնեմ»:

Ուրեմն կը վարէ ճրագը որ աւելի լաւ տեսնէ:

Ամէն կողմ կ'ալէ, սենեակին բոլոր անկիւնները կը քննէ:
Տան մէջ կը փնտռէ, կը փնտռէ ու կը փնտռէ:

Այս բոլորը մէկ դրամի համար:

Այո: Ան անպայման կ'ուզէ գտնել իր դրամը:

Վերջապէս կորսուած դրամը կը գտնէ:

Գիտե՞ս թէ ի՞նչ մեծ ուրախութիւն կը զգայ կինը երբ իր կորսուած դրամը կը գտնէ:

Անպայման դրամը
գտնել ուզել կը
նշանակէ թէ կինը
դրամը կը սիրէր:

Ոչ անպայման, այս
կինը պարզապէս
իրեն պատկանող
առարկան կ'ուզէ
անպայման
վերագտնել:

Յիսուս ինչո՞ւ կը
պատմէ կորսուած
դրամին մասին:

Ըսելու համար թէ
Աստուած մեզի տէր է
այնպէս ինչպէս կինը
տէր է իր դրամին:

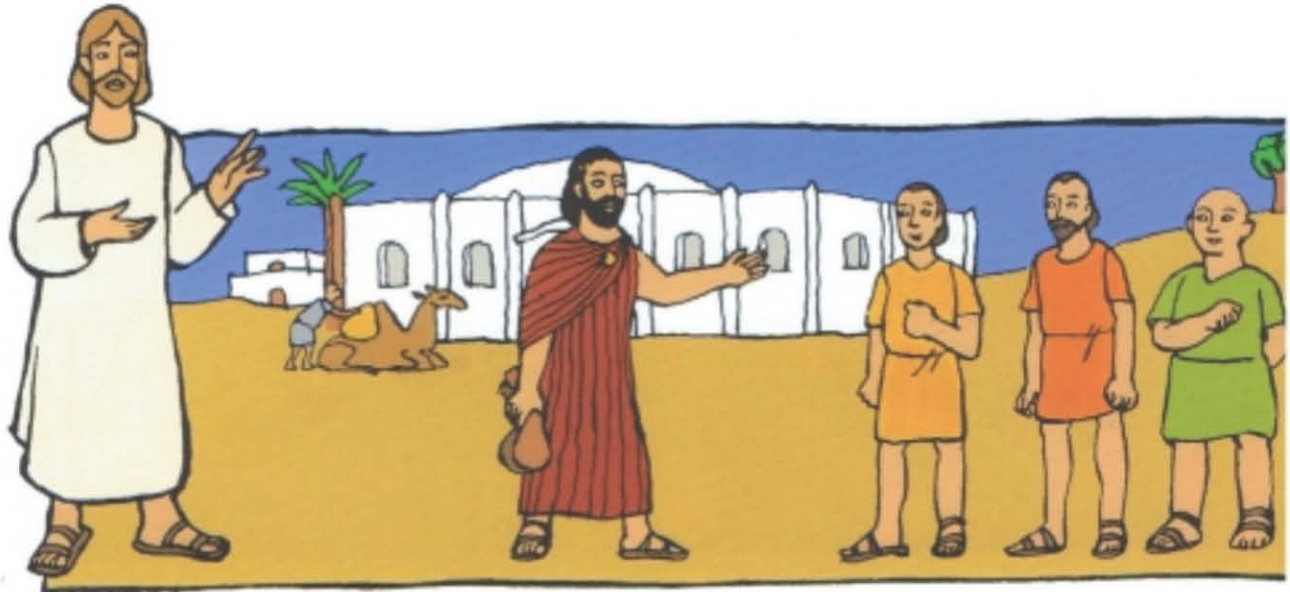
Ի՞նչ ըսել ուզեց Յիսուս այս
պատմութեան աւարտին:

Կինը ուրախ է որովհետեւ
վերագտաւ իր
դրամը:

Նույնպէս ալ Աստուած
մեզ կը փնտռէ երբ իրմէ
հեռու ենք, եւ Ան ուրախ
է երբ մեզ կը վերագտնէ:

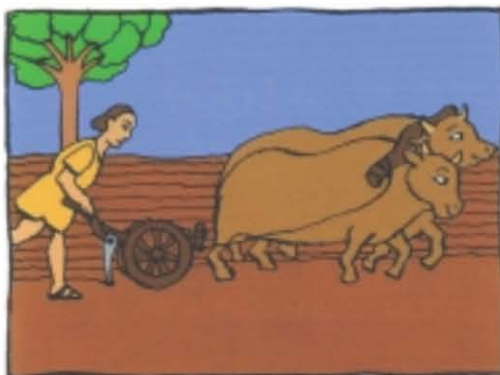
Աստուածաշունչը մանուկներու համար Տաղանդ

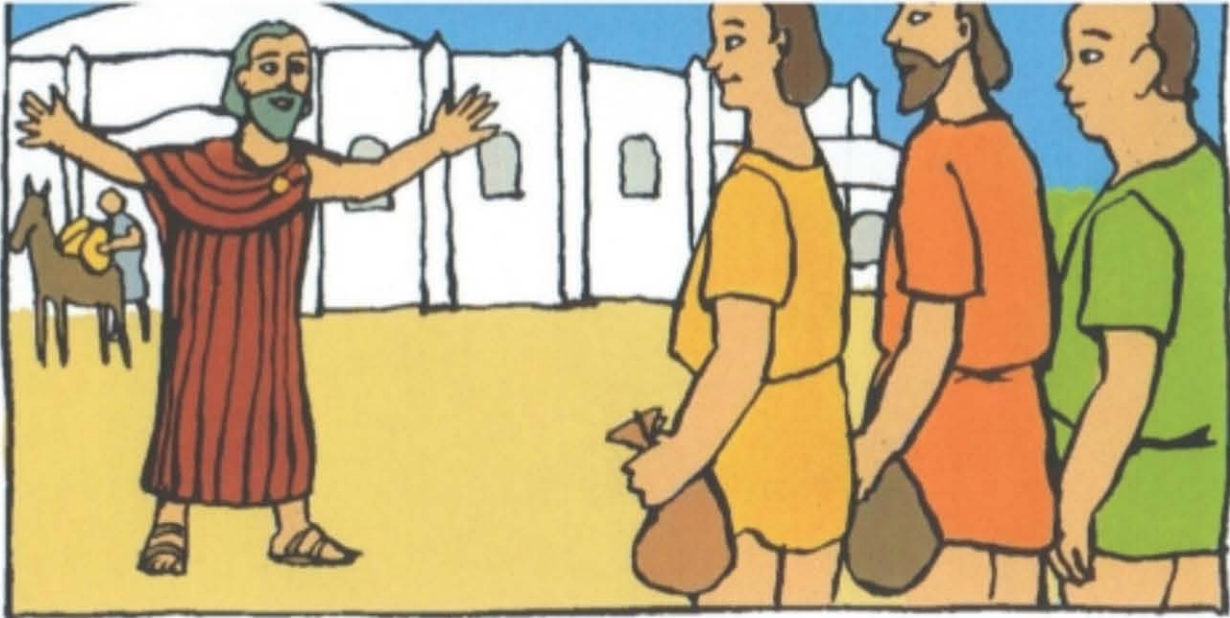
Ազնուական մարդ մը կար որ հեռաւոր երկիր մը գնաց:
Նախքան մեկնիլը, կանչեց իր ծառաները եւ անոնց միջեւ
բաժնեց իր ունեցածը:

Առաջինին տուաւ 5 տաղանդ, երկրորդին 2 տաղանդ, իսկ
երրորդին՝ 1 տաղանդ: Ան իւրաքանչիւրին տուաւ իր
կարողութեանը համեմատ:

5 եւ 2 տաղանդ ստացող ծառաները անմիջապէս գործի
լծուեցան: Սակայն 1 տաղանդ ստացողը գնաց ու իր տաղանդը
պահեց հողին տակ:

Փամանակը կ'անցնի եւ ազնուական մարդը կը վերադառնայ. ծառաները կը պատմեն թէ ինչ ըրին իրենց տաղանդներով:

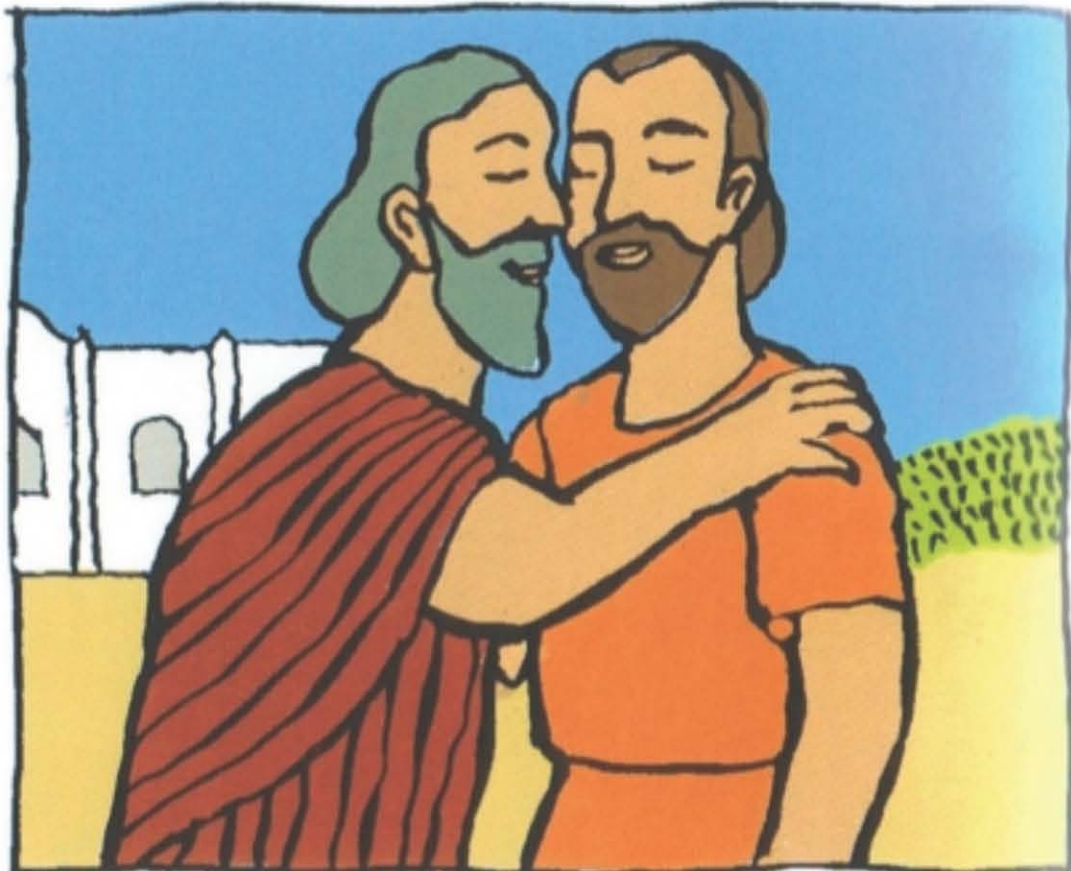
5 տաղանդ ստացողը կ'ըսէ «5 տաղանդ ե՛ւս շահեցայ»: «Ապրի՛ս, բարի ծառայ, քեզի ուրախութեանս մասնակից պիտի դարձնեմ» կը պատասխանէ ազնուական մարդը:
2 տաղանդ ստացողը կ'ըսէ «2 տաղանդ ե՛ւս շահեցայ»: «Ապրի՛ս, բարի ծառայ, քեզի ուրախութեանս մասնակից պիտի դարձնեմ» կը պատասխանէ ազնուական մարդը:

Երրորդ ծառան կ'ըսէ «Ես քեզմէ կը վախճայի եւ այդ պատճառաւ տաղանդս պահեցի. ահաւասիկ տուածդ կը վերադարձնեմ քեզի»:

«Ծոյլ եւ վախկոտ ծառայ, եթէ կը վախնայիր տաղանդի կորսնցնելէ, ապա պէտք էր օգնութիւն խնդրէիր զայն լաւապէս գործածելու համար», կը պատասխանէ ազնուական մարդը:

«Ուստի», կը շարունակէ մարդը, «Հիմա առէ՛ք մէկ դրամը եւ տուէ՛ք անոր որ տասը ունի, որովհետեւ ունեցողին պիտի տրուի անելով իսկ ունեցածը չօգտագործողը պիտի կորսնցնէ ունեցածը»:

Այս պատմութեան մէջի ազնուական մարդը Աստուած է: Տաղանդը Աստուծոյ մեզի տուած կարողութիւններն են: Աստուած մեզի զանոնք կուտայ, որ բարի նպատակով օգտագործենք, ո՛չ ծոյլ, եւ ո՛չ ալ վախկոտ ըլլանք, այլ՝ օգտագործենք մեր կարողութիւնները բարի գործեր ընելու համար:

Ինչ է տաղանդը:

Դրամ ըսել է, բայց կրնայ նաև բան մը ընելու կարողութիւն նշանակել:

Ինչո՞ւ ազնուականը բոլոր ծառաներուն հաւասարապէս չի տար:

Որովհետեւ ան գիտէ որ երեք ծառաները նոյն կարողութիւնը չունին եւ իրենց տաղանդները նոյն ձեւով պիտի չի գործածեն:

Ինչո՞ւ ազնուականը երկու տաղանդ եւ հինգ տաղանդ շահողներուն նոյնպէս կը վարձատրէ:

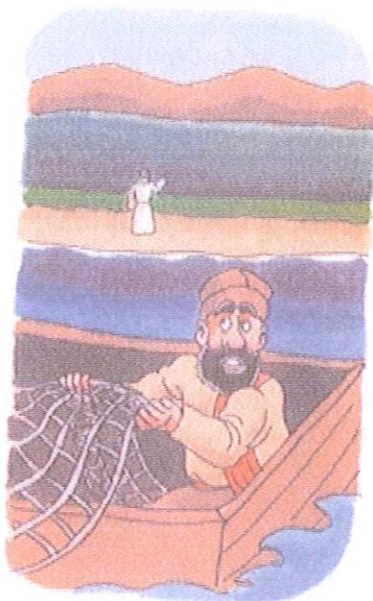
Որովհետեւ իրեն համար շահածին չափը չէ կարելորը այլ՝ ունեցածը լաւապէս օգտագործելու կարողութիւնը:

Վերջին նախաճաշը

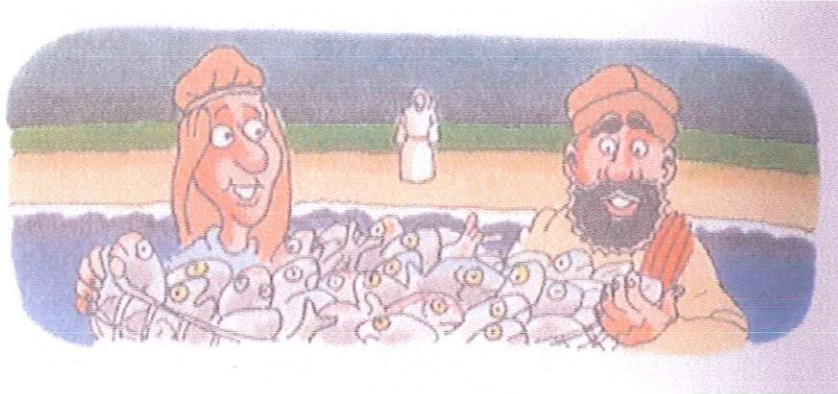

Անունս Պետրոս է. Կ'ուզեմ ձեզի պատմել իմ վերջին ձկնորսութեան պատմութիւնս: Շատ կը սիրեմ ձուկ որսալ: Երկար ատեն ձկնորսութեամբ ապրեցայ: Վերջը հանդիպեցայ Յիսուսին:

Օր մը, Յիսուսի Յարութիւն առնելէն վերջ ձկնորսութեան գացի, Յիսուսի բանի մը ալ առաքեալներուն հետ: Առաքեալները ուռկանով կ'որսային: Ամբողջ գիշերը որսացինք սակայն ոչինչ կրցանք բռնել: Երբ արեւը սկսաւ փայլիլ, տակաւին ոչինչ բռնած էինք:

Այն ատեն լճափին կանգնած մարդ մը մեր հետ խօսելով ըսաւ. «Տղաք, ուտելու բան չունի՞ք», «չունինք» պատասխանեցինք: «Ուռկանը նաւակին աջ կողմը նետեցէք եւ հոն ձուկ կը գտնէք» ըսաւ ան:

Մտիկ ըրինք իրեն եւ ուռկանը նետեցինք նաւակին աջ կողմը:
Հազի ուռկանը ջուր նետեցինք, 150 ձուկէ աւելի լեցուեցան մէջը:
Այնչափ շատ ձուկ կար որ չկրցանք ուռկանը դուրս քաշել: Այն
ժամանակ Յովհաննէս ըսաւ ինձի «Տէրն է»:

Երբ այդ լսեցի անմիջապէս նետուեցայ ջուր ու սկսայ դէպի ցամաք
լողալ: Յիսուս արդէն կրակ մը վարած էր, հաց եւ ձուկ կ'եփէր:
Երբ առաքելները նաւակով հասան լճափ, անոնց օգնեցի եւ
ձուկերով լեցուն ուռկանը քաշեցի ցամաք:

«Եկէք եւ նախաճաշեցէք» ըսաւ Յիսուս: Նախաճաշէն վերջ Յիսուսի
ըսաւ ինձի,

«Պետրոս, Զիս ասունցմէ աւելի կը սիրե՞ս»:

«Այո Տէր» պատասխանեցի «դուն գիտես որ շատ կը սիրեմ Քեզ»:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Երբ ցուցմունքներ կը տրուին քեզի, կը
հնազանդի՞ս առանց հարցնելու:
Պետրոս այդպէս ըրաւ, ան չէր ճանչնար
ցուցմունքները տուող Մարդը, սակայն ան շատ
ուրախացաւ երբ այդչափ ձուկ բռնեց: Դուն ալ
ուրախ պիտի ըլլաս երբ հնազանդիս Յիսուսի:

«Արածէ՛ գառնուկներս » ըսաւ Ան:

Յիսուս դարձեալ հարցուց.

«Պետրոս, Ձիս կը սիրե՛ս»:

«Այո Տէր» պատասխանեցի «դուն գիտես որ շատ կը սիրեմ Քեզ»:

«Արածէ՛ ոչխարներս» ըսաւ Ան:

Յիսուս տակաւին չէր վերջացուցած. «Պետրոս» ըսաւ ան դարձեալ,

«Ձիս կը սիրե՛ս»:

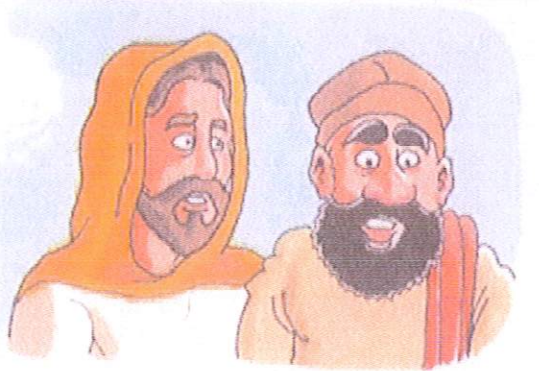
Նեղացուցիչ էր որ Յիսուս երեք անգամ կը հարցնէ ինծի,

«Տէր, դուն ամէն բան գիտես» պատասխանեցի, «դուն գիտես որ շատ կը սիրեմ Քեզ»:

«Արածէ՛ իմ ոչխարներս» անցուց Ան:

Երեք անգամ ուրացեր էի Յիսուսը. Հիմա երեք անգամ կրկնեցի որ Ձինք կը սիրէի:

Կեանքիս մնացած օրերը անցուցի ժողովուրդին Յիսուսի մասին խօսելով:

Երեք անգամ ուրացեր էի Յիսուսը. Հիմա երեք անգամ կրկնեցի որ Ձինք կը սիրէի:

Կեանքիս մնացած օրերը անցուցի ժողովուրդին Յիսուսի մասին խօսելով:

Կեանքիս մնացած օրերը անցուցի ժողովուրդին Յիսուսի մասին խօսելով:

Կեանքիս մնացած օրերը անցուցի ժողովուրդին Յիսուսի մասին խօսելով:

Կեանքիս մնացած օրերը անցուցի ժողովուրդին Յիսուսի մասին խօսելով:

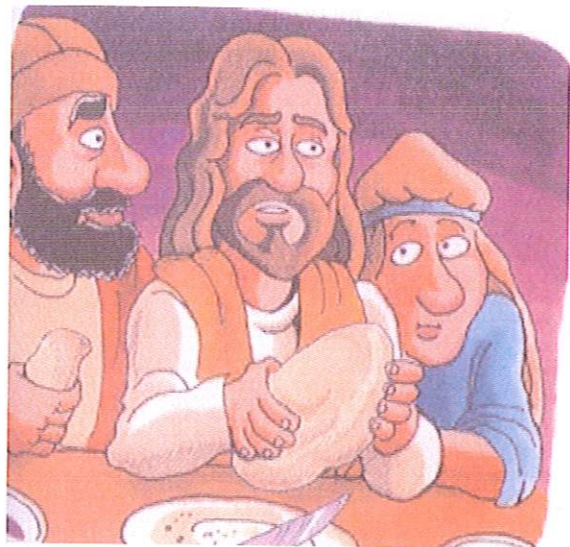
Յիսուս առաքեալներուն երեցաւ երկու ուրիշ անգամներ եւս, այս մասին կրնաս կարդալ Յովհաննէսի Աւետարանին 20:19 եւ 20:26 բաժիններուն մէջ:

Յիսուս կը խաչուի
Ո՞րն է կեանքիդ ամենատխուր օրը:

Ես Յովհաննէսն եմ, Յիսուսի աշակերտներէն
մէկը: Քեզի պիտի պատմեմ իմ կեանքիս
ամենատխուր օրուան մասին:

Բոլոր աշակերտները Յիսուսի հետ
կ'ընթրէին: Այդ գիշեր Յիսուս
մեզի ըսաւ որ ան շուտով պիտի
հեռանայ մեզմէ. Չհասկցանք թէ
ինչ ըսել կ'ուզէր Ան. անելի ուշ
հասկցանք որ Ան պիտի մեռներ:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Յիսուս կը մեռնի եւ յարութիւն կ'առնէ

Շատ մարդիկ կը սիրէին Յիսուսը, որովհետեւ ան հիւանդները կը բժշկէր, եւ իր խօսքերը բարի էին: Մարդիկ զինք կ'ընդունէին «Կեցցէ՛ Յիսուս» աղաղակելով: Բայց կրօնական պատասխանատուները ուրախ չէին եւ կ'ուզէին զինք մեռցնել ըսելով .- «Ո՞վ է այս մարդը որ ինքզինք Աստուած կը համարէ»:

Զատկուան շրջանին, Յիսուս իր ընկերներուն հետ կը հաւաքուի ճաշի սեղանի շուրջ եւ անոնց կ'ըսէ.- «Մօտ օրէն ձեր հետ պիտի չ'ըլլամ այլեւս»:

Յիսուս կ'առնէ հացը ու գինին եւ կ'օրհնէ զանոնք:
Ապա կ'ըսէ.- «Այս հացը իմ մարմինս է: Այս գինին իմ արիւնս է: Ահա ձեզի կուտամ: Կերէք եւ խմեցէք:»

Ընթրիքէն վերջ, Յիսուս պարտէզ կ'երթայ աղօթելու: Ան շատ տխուր էր: Յանկարծ Յուդան կուգայ. անոր կը հետեւին մարդիկ որոնք կ'ուզէին Յիսուսը բռնել: Յուդան կը մօտենայ Յիսուսի եւ անոր այտէն կը համբուրէ: Անմիջապէս զինուած մարդիկը կը ձերբակալեն Յիսուսը եւ զինք կը տանին դատելու:

Յաջորդ օրը,
Պիղատոս, երկրի
պատասխանատուն,
Յիսուսը դատելու
համար կ'ըսէ.- «Քեզ
կը դատապարտենք
որովհետեւ կ'ուզես
հրեաներուն թագաւորը
ըլլալ: Ո՞վ ես դուն».

Յիսուս չի
պատասխանէր:

Պիղատոս կ'ըսէ «Սպաննեցէք այս մարդը»:

Զինուորները Յիսուսը կը տանին բլուրի մը վրայ զինք սպաննելու համար
խաչելով: Մարդիկ կը խնդան ըսելով.- «Եթէ իրաւ Աստուծոյ որդին ես,
ինքզինքդ ազատէ»:

Յիսուս կը տառապի եւ կը պոռայ «Հայր զիս մի լքեր» եւ կը մեռնի:

Հոն գտնուող զինուոր մը կ'ըսէ «Իրապէս որ այս մարդը Աստուծոյ որդին էր:»

Յիսուսի բարեկամները իր մարմինը կը դնեն ժայռի մէջ փորուած գերեզմանի մը
մէջ, եւ մուտքը կը գոցեն հսկայ եւ շատ ծանր քարով մը:

Երեք օր վերջ կիներ որոնք կը սիրէին Յիսուսը, անուշահոտ կը բերեն
գերեզման:

Անոնցմէ մէկը կ'ըսէ «Ինչպէ՞ս պիտի վերցնենք գերեզմանի քարը»

Սակայն, շատ կը զարմանան երբ գերեզմանը բաց եւ պարապ կը գտնեն:

Ներսը հրեշտակ մը իրենց
կ'ըսէ.- «Յիսուս յարութիւն
առաւ: Ան ողջ է:

Մեռնելէ ետք նորէն կենդանանալը անհաւատալի է: Յիսուս
իրապէս մեռած էր բայց ան յարութիւն առաւ: Ան հիմա ողջ
է մեր հետ կը մնայ յաւիտեան:

Յիսուս բարի էր. Ինչո՞ւ կային մարդիկ որոնք զինք չէին սիրէր:

Որովհետեւ Յիսուս կ'ըսէր թէ Աստուած իր Հայրն է, եւ այդ խօսքը ոմանց կը նեղացնէր:

Ինչո՞ւ Յուդան Յիսուսին կը համբուրէ:

Նշան մըն էր այդ իր եւ զինուորներուն միջեւ, որպէսզի ճանչնան Յիսուսը:

Ինչո՞ւ Յիսուս չիջաւ խաչէն:

Որովհետեւ Աստուծոյ որդի Յիսուս նաեւ մահկանացու մարդ է:

Ինչո՞ւ կիները անուշահոտ կը բերեն:

Փամանակին բարեկամութեան նշան էր այդ, ինչպէս որ այսօր մարդիկ ծաղիկներ կը դնեն գերեզմաններուն վրայ, իբրեւ սիրոյ արտայայտութիւն:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Ղազարոսի Յարութիւնը

Հիւանդ մէկը կար,
Ղազարոս անունով, որ
Բեթանիայէն էր: Ան Յիսուսի
բարեկամ էր:
Ղազարոսի քոյրերը՝ Մարթան եւ
Մարիամը մարդ դրկեցին
Յիսուսի մօտ, որպէսզի անոր
ըսեն՝

- Տէր, քու սիրելի բարեկամդ հիւանդ է:
Երբ Յիսուս այս լսեց ըսաւ՝

- Այս հիւանդութիւնը պիտի ծառայէ որ հրաշք մը
պատահի եւ Աստուծոյ անունը փառաւորուի:
Սակայն փոխանակ անմիջապէս երթալու երկու օր սպասեց
ապա ըսաւ աշակերտներուն՝

- Եկէ՛ք կրկին Հրէաստան երթանք
Աշակերտները մտահոգ էին եւ կը փորձէին Յիսուսի կեցնել
ըսելով «Տէր, Հրէաստանցիները դեռ նոր կ'ուզէին քեզ

քարկոծել, հիմա կրկին հոն
կ'երթաս:»

Երբ ժամանակն էր երթալու
Յիսուս ըսաւ աշակերտներուն
- Մեր բարեկամը՝ Ղազարոս
քնացած է, երթամ արթնցնեմ
զինք:

Աշակերտները պատասխանեցին

- Եթէ քնացած է՝ ուրեմն կ'առողջանայ:

Յիսուս ըսաւ՝ «Ըսել կ'ուզեմ որ Ղազարոս մեռաւ»:

Երբ Յիսուս Հրէաստան հասաւ, Մարթան մօտեցաւ անոր ու ըսաւ.

- Եթէ հոս ըլլայիր եղբայրս չէր մեռներ:

Յիսուս անոր պատասխանեց.

- Եղբայրդ դարձեալ պիտի ապրի: Ես եմ յարութիւնը եւ կեանքը, ան որ ինձի հաւատայ, նոյնիսկ եթէ մեռնի՝ պիտի ապրի:

Յիսուս գնաց գերեզման, քարայրի մուտքը բանալ տուաւ ու ըսաւ Մարթային

- Եթէ հաւատաս՝ Ասուծոյ փառքը պիտի տեսնես:

Յիսուս աչքերը վեր բարձրացուց եւ ըսաւ՝

- Ընորհակալութիւն Քեզի՝ որ լսեցիր իմ աղօթքս:

Գիտեմ որ միշտ կը լսես զիս. բայց այս կ'ըսեմ շուրջի ժողովուրդին համար որ անոնք գիտնան որ դուն զիս ղրկեցիր:

Ապա բարձր ձայնով կանչեց. – Ղազարոս, դուրս եկուր:

Ու Ղազարոս դուրս ելաւ՝ ոտքերն ու ձեռքերը պատանքով փաթթուած եւ երեսը ծածկուած:

Յիսուս ըսաւ.

– Քակեցէ՛ք պատանքը եւ ձգեցէք որ երթայ:

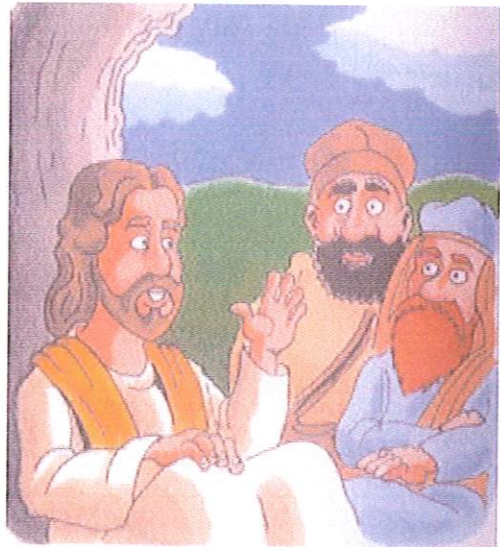
Համբարձում Յիսուս աշակերտներէն կը բաժնուի

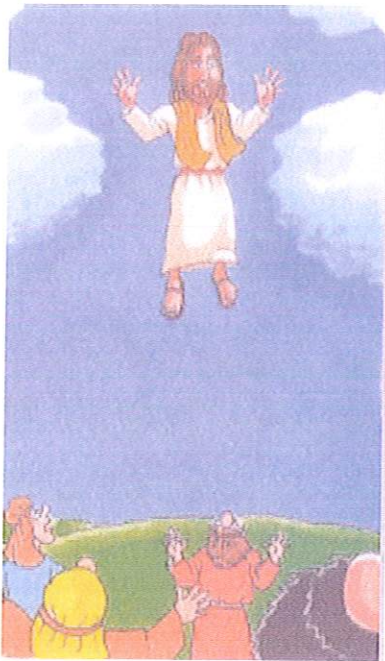
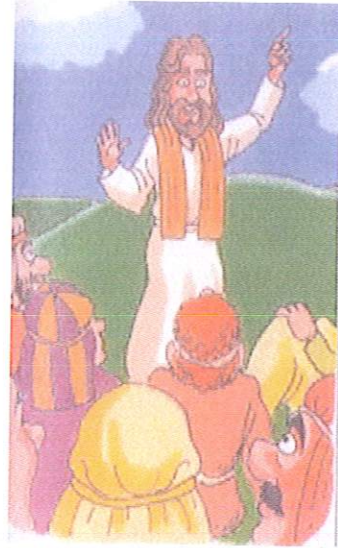
Բնաւ պէտք ունեցա՞ծ էք ձեզի սիրելի
անձէ մը բաժնուիլ:

Ես Պետրոսն եմ, եւ ես ստիպուեցայ
Յիսուսին ցոյցսուրիւն ըսել:

Քառասուն օրեր անցած էին
Յիսուսի յարութենէն, այդ
ժամանակամիջոցին Յիսուս
մեզի շատ բաներ ըսած էր
Աստուծոյ մասին, ան նաեւ
մեզի պատմած էր
պատահելիք դէպքերու
մասին: Ապա ժամանակը
եկաւ որ Յիսուս հեռանայ
մեզմէ:

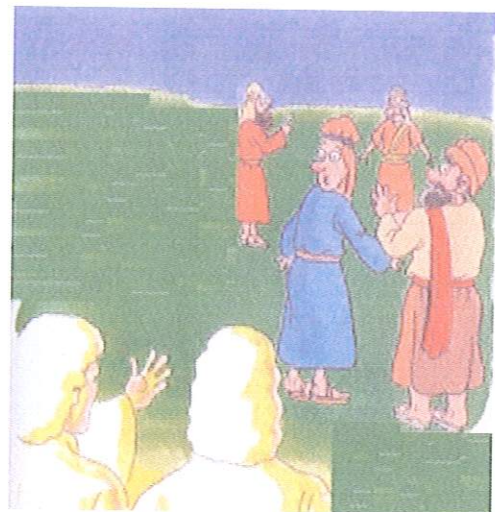

Օր մը մնացեալ աշակերտներն ու ես Յիսուսի հետ Երուսաղէմ կը գտնուէինք, ան մեզի ըսաւ հոն սպասել Հօր խոստումը:

Ապա Յիսուս սկսաւ բարձրանալ դէպի երկինք, Ան կը վերադառնար իր տունը, իր Հօր մօտ, անոր բարձրանալը դիտեցինք եւ շուտով Ան ամպերուն մէջ կորսուեցաւ:

Ո՛վ Գալիլեացիներ», յանկարծ ձայն մը լսուեցաւ, երկու հրեշտակներ էին ճերմակ հագած : «Ինչո՞ւ կեցած դէպի երկինք կը նայիք» հարցուցին մեզի: «Նոյն Յիսուսը որ երկինք համբարձաւ, օր մը դարձեալ պիտի գայ այնպէս՝ ինչպէս անոր երկինք երթալը տեսաք»:

Մօտիկ բարեկամ մը ունէ՛իր որ ուրիշ քաղաք
 փոխադրուեցաւ: Նեղու՛ած էիր իրմէ բաժնուելուդ համար:
 Պետրոսն ու միւս աշակերտները նեղուած էին որովհետեւ
 անոնք Յիսուսէն բաժնուեցան: Բայց Յիսուս խոստացաւ
 որ նորէն պիտի վերադառնայ օր մը: Ան իր բոլոր
 ընկերները հետը դրախտ պիտի տանի:

Համբառնալ ըսել է դէպի վեր բարձրանալ: Յիսուսի վերադարձը
 դէպի Աստուած կը կոչուի նաեւ համբարձում որովհետեւ ան դէպի
 երկինք բարձրացաւ:

Մտածէ՛
 ասոր
 մասին

Հաւատացեալներուն տրուած գեղեցիկ
 խոստումը այն է որ օր մը Յիսուս պիտի
 գայ ու մեզի իր հետ Դրախտ բարձրացնէ:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար

Երանութիւններ Մատթէոս 5.1-12

Յիսուս Գալիլեայի բոլոր կողմերը շրջելով կը քարոզէր եւ ժողովուրդը կը բժշկէր բոլոր ցաւերէն ու հիւանդութիւններէն: Մեծ բազմութիւններ հետեւեցան իրեն: Յիսուս բազմութիւնը տեսնելով լեռ ելաւ եւ հոն նստաւ: Իր աշակերտները հաւաքուեցան իր շուրջ եւ ինք սկսաւ անոնց սորվեցնել, ըսելով.-

- Երանի՜ հոգիով աղքատներուն, որովհետեւ անոնց է երկինքի արքայութիւնը:
- Երանի՜ սգաւորներուն, որովհետեւ անոնք Աստուծմէ մխիթարութիւն պիտի գտնեն:
- Երանի՜ հեզերուն, որովհետեւ անոնք պիտի ժառանգեն երկիրը:
- Երանի՜ ողորմածներուն, որովհետեւ անոնք Աստուծմէ ողորմութիւն պիտի գտնեն:

- Երանի՛ր անոնց որոնք խաղաղութեան հաստատումին համար կ'աշխատին, որովհետեւ անոնք Աստուծոյ որդիներ պիտի կոչուին:

- Երանի՛ր անոնց, որոնք կը հալածուին արդարութեան համար, որովհետեւ անոնց է երկինքի արքայութիւնը:

Աստուածաշունչը մանուկներու համար Սերմնացանին առակը

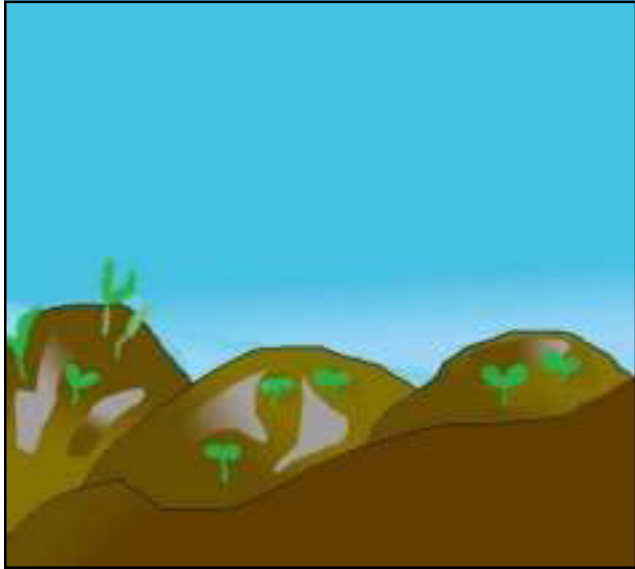
Երբ շատ մը քաղաքներէն մարդիկ սկսան հաւարուիլ իր շուրջ եւ խումբ բազմութիւն մը կազմուեցաւ, Յիսուս հետեւեալ առակը պատմեց:

Սերմնացան մը սերմ ցանելու ելաւ:

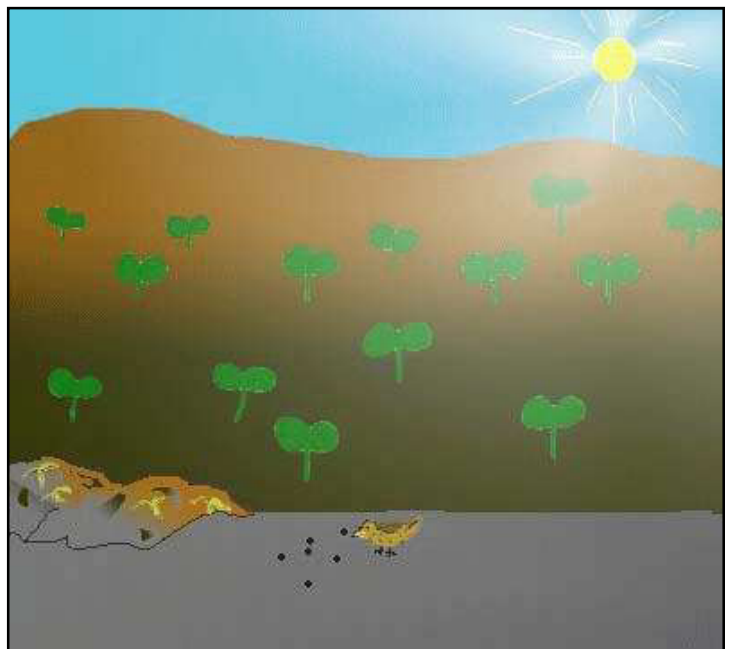
Սերմնած ատեն, սերմերէն ոմանք ճամբուն եզերքը ինկան ու ոտքի կոխան եղան, եւ երկինքի թռչունները եկան կերան զանոնք:

Ուրիշներ ժայռոտ տեղ ինկան,
 եւ երբ բուսան՝ անմիջապէս
 չորցան, քանի հողը խոնաւ
 չէր: Ոմանք ինկան փուշերու մէջ
 եւ փուշերը միասին բուսելով
 խեղդեցին զանոնք:

Իսկ ուրիշներ ալ
 ինկան լաւ եւ
 պարարտ հողի մէջ
 եւ հարիւրապատիկ
 պտուղ տուին:

Ան որ կը լսէ Աստուծոյ խօսքը բայց չի գործադրեր
 զայն կը հեռանայ բարիէն եւ առիթ կու տայ որ չարը իշխէ
 իր վրայ:

Ան որ կը լսէ Աստուծոյ խօսքը, կը հասկնայ ու կը գործադրէ զայն, կը ծաղկի ու կը զօրանայ, եւ բարիքը իր կեանքէն ներս կը բազմապատկուի:

Եզակի գիրեր Հայերէն գիրերով Sudoku

Ամբողջացուր քառակուսիները գործածելով ա, բ, գ, դ, ե, զ, է, ը, թ գիրերը պայմանաւ որ միայն մէկ անգամ գործածես իւրաքանչիւր գիր իւրաքանչիւր՝

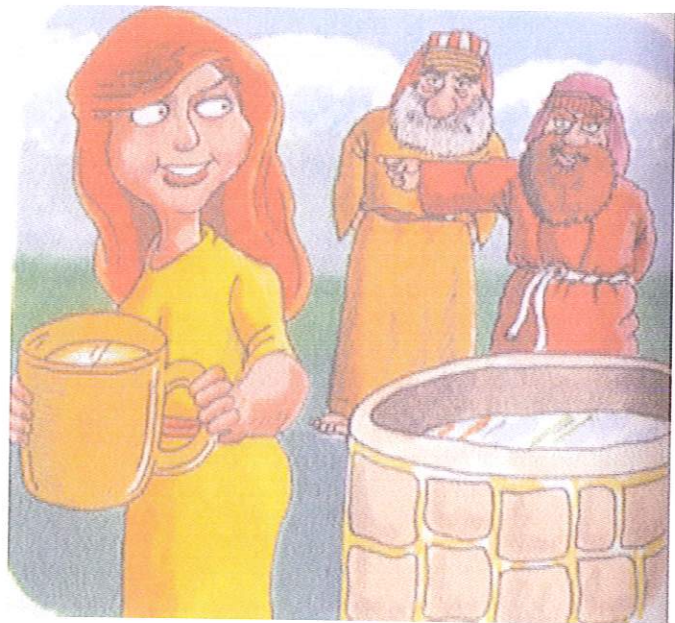
- հորիզոնական գիծի վրայ,
- ուղղահայեաց գիծի վրայ եւ
- ինեակ քառակուսիի մէջ

գ		դ	ը					
	ա							
թ	զ					ե	ա	դ
				է	զ		ը	բ
			բ		ա			
բ	է		գ	թ				
դ	ը	բ					թ	է
							դ	
					է	ը		գ

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն Սորվեցայ Աստուծոյ վատահիլ

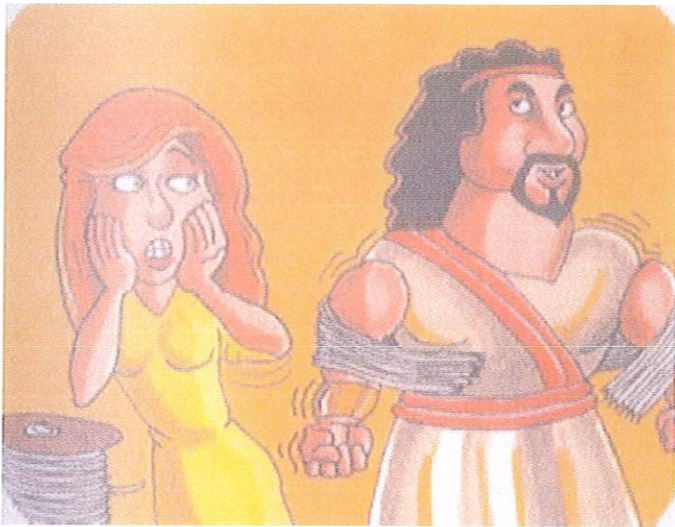

Իմ անունս Սամսոն է, ես շատ քաջ
անձ մըն էի, անաւասիկ պատմութիւնս:
Իմ ծնելէս առաջ հրեշտակըր երեցաւ
մօրս ու քսաւ թէ ան տղայ մը պիտի
ունենայ, որ ուխտաւոր պիտի ըլլար եւ
Իսրայէլը պիտի ազատագրեր
Փղշտացիներէն:
Փղշտացիները մեր թշնամիներն էին: 40
տարիներէ աւելի է որ անոնք Իսրայէլի

Ուխտաւոր է այն անձը որ կը խոստանայ Աստուծոյ
ծառայել. Սամսոն պէտք չէ գիցի խմէր ոչ ալ մազերը
կտրէր: Սամսոն խոստացած էր բնաւ չկտրել մազերը,
ուրեմն՝ երկար մազեր ունէր ան:

Հեծեծէկէն յոգնեցայ, ամէն զիշեր եւ լացով լուսցի իմ մասինս...

ժողովուրդին վրայ կ'իշխէին:
Հիմա կ'ուզէին ինծի
նեղացել որովհետեւ լսեր էին
իմ քաջութեանս մասին:

Օր մը աղջկայ մը
հանդիպեցայ որուն անունն
էր Տալիա, շատ սիրեցի
զինք եւ սկսանք յաճախ
միասին ըլլալ:

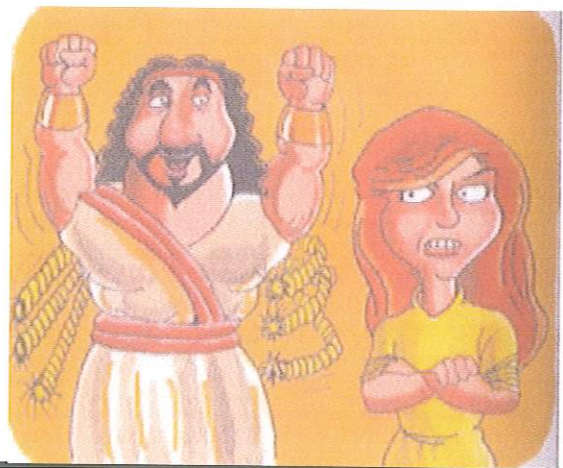
Երբ Փղշտացիները իմացան, մօտեցան Տալիային եւ ուզեցին
իրմէ որ իմ զօրութեանս գաղտնիքը գտնէ ու իրենց տեղեկացնէ:
Այդպէս ալ եղաւ, եւ մեր յաջորդ հանդիպումին Տալիա հարցուց
ինծի.- «Ինչի՞ մէջ է քու զօրութիւնդ, քեզ տկարացնելու համար
ինչո՞վ պէտք է կապել քեզ»:

«Եթէ զիս եօթը նոր աղեղնալարերով կապեն, կը տկարանամ եւ
կը դառնամ սովորական մարդ» պատասխանեցի:

Տալիա կապեց զիս ու ըսաւ.- «Փղշտացիները քու վրադ կը
յարձակին», սակայն եւ թափահարեցի պարանները եւ գետին
նետեցի զանոնք: Բուն գաղտնիքս չէի ըսած Տալիայի:

Տալիա դառձեալ մօտեցաւ ինծի
ու ըսաւ.- «Իրականութիւնը չըսիր
ինծի, հիմա ըսէ՛ թէ ինչո՞վ պէտք
է կապել քեզ»:

«Եթէ զիս եօթը պարաններով
կապեն, կը տկարանամ եւ կը
դառնամ սովորական մարդ»
պատասխանեցի:

եւ իմ արցունքներովս նրջեցի անկողինս...

Տալիլա կապեց զիս ու ըսաւ.- «Փղշտացիները քու վրադ կը յարձակին», սակայն նորէն եւ թափահարեցի պարանները եւ ազատեցի ինքզինքս:

Տալիլա նորէն մօտեցաւ ու ըսաւ.- «Նորէն սուտ խօսեցար, ըսէ իրականութիւնը, ինչո՞վ պէտք է կապել քեզ»:

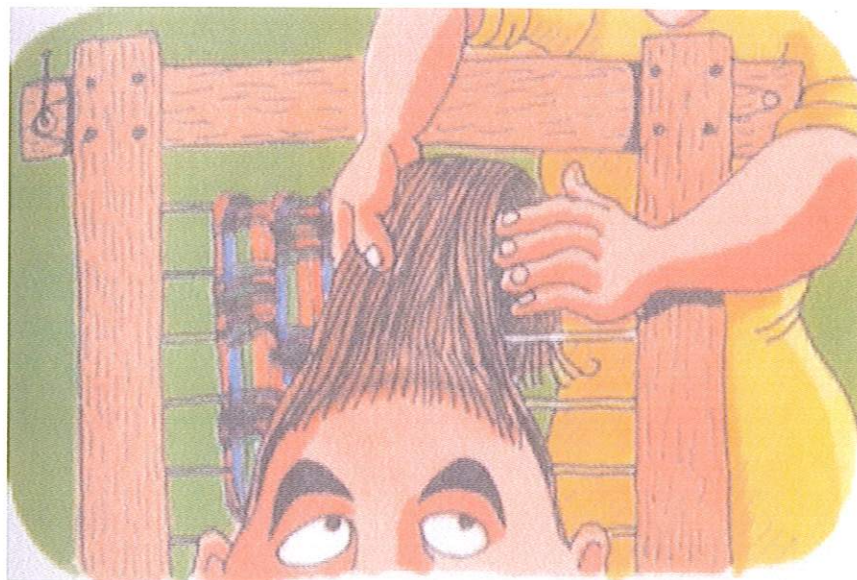
Այս անգամ ըսի.-«Եթէ իմ մազերս եօթը հիւսքով բաժնես եւ զանոնք ցիցերով ամրացնես կը թոյնամ սովորական մարդոց պէս»:

Տալիլա հիւսեց մազերս ըսած ձեւովս ու կանչեց.- «Փղշտացիները քու վրադ կը յարձակին»: Արթնցայ քունէս փրցուցի ցիցերը եւ տակաւին լաւ էի:

Ապա Տալիլա ըսաւ, «Ինչպէ՞ս կ'ըսես թէ կը սիրես զիս, երեք անգամ է կը խաբես ու չես ըսեր որն է ուժիդ իրական գաղտնիքը»:

Օրեր շարունակ Տալիլա խնդրեց ինձմէ որ զօրութեանս գաղտնիքը յայտնեմ իրեն: Եւ օր մը, այ ձանձրացած Տալիլայի խօսքերէն, յայտնեցի իրականութիւնը ու ըսի.- «Եթէ իմ մազերս կտրուին զօրութիւնս կը վերջանայ եւ կը տկարանամ, որովհետեւ եւ ուխտատր եմ Աստուծոյ եւ մազերս պէտք չէ կտրուին»:

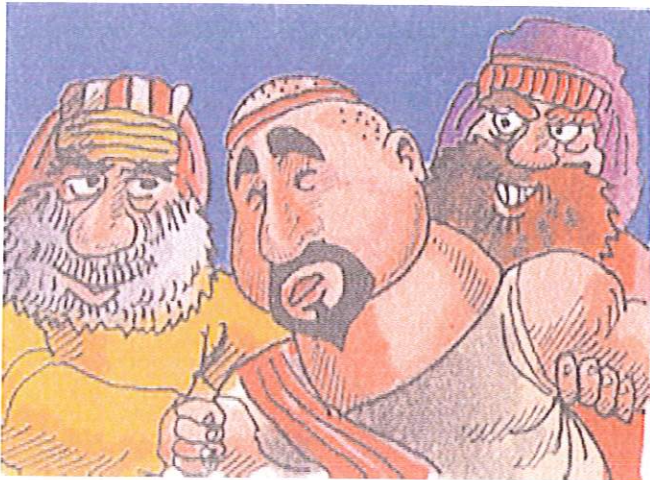
Եւ օր մը երբ կը քնանայի, Տալիլա մազերս կտրել տուաւ եւ երբ կանչեց «Փղշտացիները քու վրադ կը յարձակին» չկրցայ ինքզինքս

աչքս մաշեցաւ ողբալէն, տկարացաւ նեղութիւններէս ...

պաշտպանել եւ դարձալ Փղշտացիներուն բանտարկեալը: Աստուած զիս լքեր էր որովհետեւ եւ այ խոստումն չէի պահած:

Օր մը, երբ Փղշտացիներ զիս ծաղրելու համար բերին իրենց մեծ խնոցքին, խնդրեցի Աստուծոյ որ ինձի վերջին անգամ ըլլալով ոչ՛ տայ չաղթելու թշնամիներու: Աստուած ինձի բաւականաչափ ոչ՛ տուաւ որ փլեմ շէնքին երկու սիւները: Աշմբողջ շէնքը փոփ եկաւ եւ մեռան թշնամիներս եւ ես:

Դուն քու խոստումներդ կը չարգե՞ս: Այդ մէկը աւելիով կարեւոր է երբ Աստուծոյ խոստում կատարած ես:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Սամսոն անդրադարձաւ ասոր երբ իր խոստումը չարգելուն պատճառաւ դարձաւ բանտարկեալ եւ կորսնցուց ազատութիւնը եւ կեանքը:

Երբ խոստում մը կուտաս, շատ կարեւոր է որ այդ խոստումը չարգես:

Նետացէ՛ք ինձնէ դո՛ւր բոլորդ...

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն Անհամաձայնութիւն

Բնա պատահա՞ծ է որ ընկերներուդ հետ որոշում մը
առնելիք ըլլաս:

Դժուար է երբ ընկերներէդ մաս մը կ'ուզէ մէկ բան
ընել իսկ մնացածը՝ ուրիշ բան: Ինչպէ՞ս որոշել:

Այս հարցը ես ալ ունեցայ: Յետուն եւ ես կ'ուզէինք բան
մը ընել, սակայն մեր ազգականներէն տասը
չհամաձայնեցան:

Անունս Քաղեր է:

Մովսէս մեզի Եգիպտոսէն դուրս
առաջնորդելէ ետք պատմեց յատուկ
երկիրի մը մասին որ Աստուած
Իսրայէլացիներուն պիտի տար՝
Խոստացուած Երկիրը:

Գրեթէ Քանան հասած էինք երբ
Աստուած Մովսէսին ըսաւ որ 12 անձեր
ընտրէ, մէկ անձ իւրաքանչիւր ցեղէ,
որ երթան հետախուզեն եւ
ուսումնասիրեն այդ երկիրը եւ անոր
բնակիչներուն մասին տեղեկութիւններով
վերադառնան:

Ինձի խննդի սեղան կը պատրաստես...

Շատ գեղեցիկ երկիր մըն էր, շատ պտուղներ կապին ծառերուն վրայ:

Երբ վերադարձանք, Իսրայելացիներուն պատմեցինք այդ երկրին մասին և անոնց ցոյց տուինք մեր հետ բերած պտուղները:

«Եկէք անմիջապէս երթանք և այդ երկիրը գրաւենք, քանի որ կարող ենք» ըսի և:

Թշնամիներու աչքին սոցիւ...

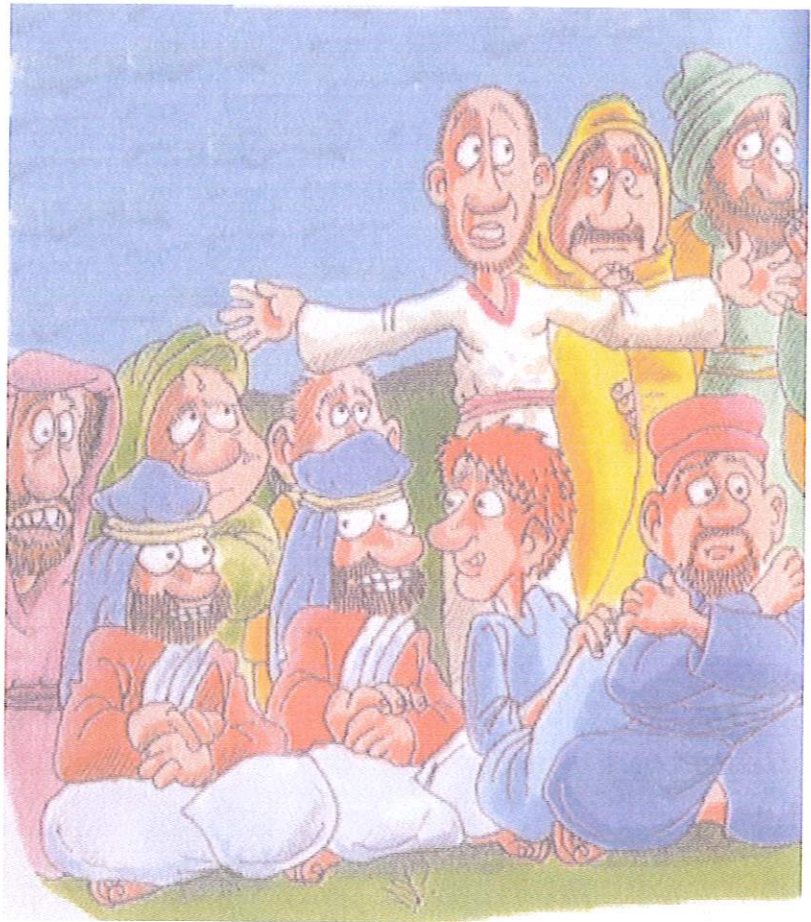
Ինձի ընկերացող հետախույզները համաձայն չգտնուեցան: «Կարող չենք այդ ժողովուրդին դեմ պայքարիլ» ըսին անոնք, «որովհետև անոնք մեզմէ ատի քաջ են. անոնք կը նմանին հսկաներու իսկ մենք՝ մարախներու»:

Եւ չանկարձ բոլորը վախցան ու սկսան լալ ըսելով .-

«Երանի Եգիպտոս մնացինք»:

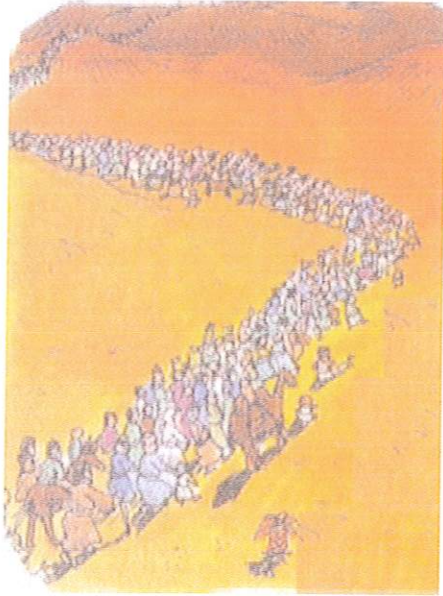
Յետուն եւ ես ըսինք .-

«Մեր տեսած երկիրը շատ լաւ երկիր է: Տէրը մեզի կ'առաջնորդէ ու մեզի կ'օգնէ, սակայն Տիրոջ դեմ մի՛ ապստամբիք, Տիրոջ մի՛ հակառակիք ու մի՛ վախճաք այդ երկրի ժողովուրդէն: Տէրը մեր հետն է»:

Իսրայելացիները մեզի չհաւատացին եւ ուզեցին մեզի սպաննել: Նոյնիսկ Աստուծոյ չհաւատացին եւ ուզեցին վեարադառնալ Եգիպտոս, ուր ստրուկ էին:

Իբրևս պատիս՝ անուշամտտ խորով կ'օժես գրութա...

Այսպիսով 40 տարիներ եւս թափառեցանք
անապատին մէջ որովհետեւ ժողովուրդը
չէր վստահեր Աստուծոյ:

Յետոյն եւ եւս միակներն էինք որ
հասանք Խոստացուած Երկիրը
որովհետեւ միշտ հաւատարիմ
մնացինք Աստուծոյ:

Մտածէ՛

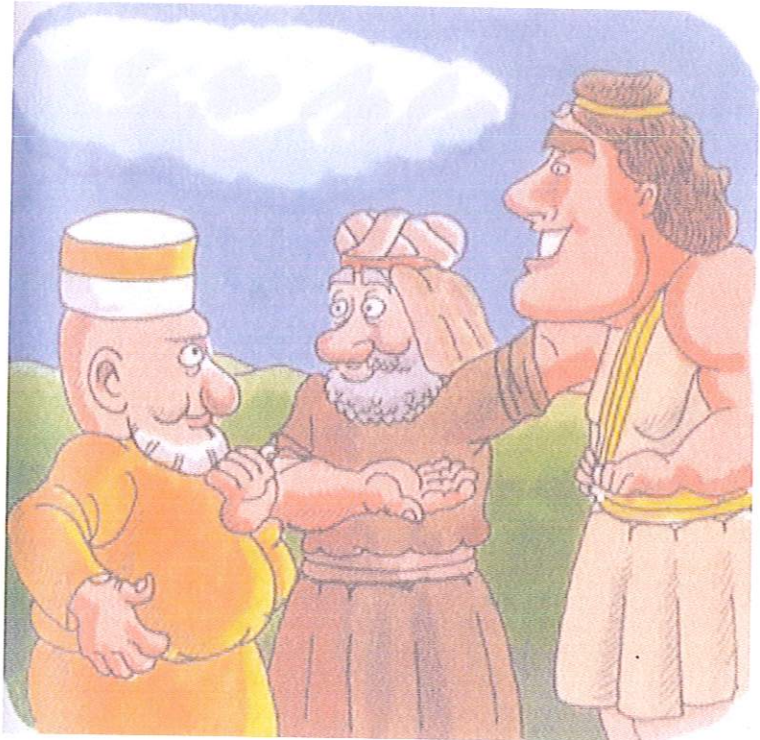
Աստուծոյ վստահելով կը հասնիս բոլոր
նպատակներուդ: Երկու անձերը որոնք
վստահեցան Աստուծոյ հասան
Խոստացուած Երկիր իսկ անոնք որոնք
չվստահեցան Աստուծոյ մահացան
անապատին մէջ: Հաւատքդ զօրաւոր կը
պահէ քեզ:

եւ բաժակս մինչեւ թերսն կը լեցնես...

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փորձիկներուն Աստուած նոր թագաւոր մը կ'ընտրէ

Բնաւ փորձա՞ծ ես
մէկու մը միտքը
կարդայ: Կրնա՞ս:

Ես Սամուէլն եմ,
Աստուծոյ մարգարէն:
Պիտի պատմեմ ձեզի
թէ ինչպէս օր մը
փորձեցի Աստուծոյ
միտքը կարդայ:

Բեթլեհէմի մէջ ծնաւ Յիսուս:

Այս քաղաքը նաեւ կը կոչուէր Դաւիթի քաղաք:

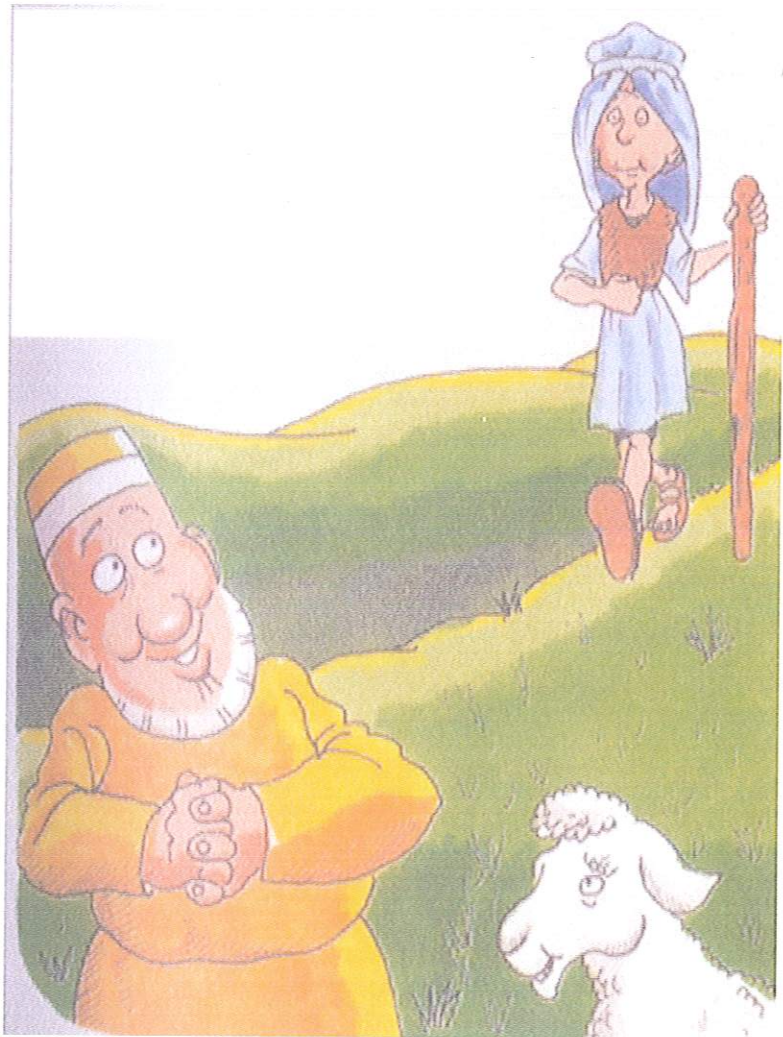
Հոն Աստուծոյ համար կենդանիներ կը զոհէին եւ այսպիսով
Աստուծոյ հանդէպ իրենց սէրը կ'արտայայտէին:

Օր մը Աստուած ըսաւ ինձի «Ես Սաուղը զրկեցի Իսրայէլի թագաւորութենէն, գնա՛ Բեթլեհէմ, Յեսաէի քով, որովհետեւ անոր որդիներէն մէկը թագաւոր ընտրած եմ»: Գացի Բեթլեհէմ եւ Յեսաէն ու իր որդիները հրաւիրեցի զոհաբերութեան:

Յեսաէի մեծ որդին՝ Եղիազարը տեսնելով մտածեցի.-

«Իրաւ որ Տիրոջ ընտրած արքան այս է»:

Սակայն կը սխալէի. Աստուած ինձի փշեցուց.- «Անոր տեսքին մի՛ նայիր, ոչ՛ ալ հասակին բարձրութեան, որովհետեւ ան իմ ընտրեալս չէ: Ես կը քննեմ սրտերը եւ ոչ թէ կերպարանքը»:

Յեսսէի բոլոր որդիները մէկ մէկ տողանցեցին Սամուէլի առջեւ, սակայն Աստուած անոնցմէ ոչ մէկը չընտրեց:

Դառնալով Յեսսէի, հարցուցի. – «Բոլոր զաւակներդ հո՞ւս եմ»: «Փոքրիկ տղաս ոչխարները արածելու գացած է» պատասխանեց Յեսսէ:

«Մարդ դրկէ որ զինք քու բերէ» ըսի իրեն:

Երբ Դաւիթ հասաւ մեր մօտ, Աստուած ըսաւ. –

«Ե՛լ, օձէ՛ Դաւիթը, որովհետեւ ան իմ ընտրեալս է»:

Վերցուցի իւղով լեցուն շիշը եւ Իսրայէլի թագաւոր օձեցի Դաւիթը:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Մարդ պէտք չէ տարիքի եւ տեսքի հիման վրայ դատէ դիմացիները, որովհետեւ Աստուած կը նայի մարդոց սրտերուն, առանց կարեւորութիւն տալու անոր արտաքին տեսքին, եւ այդպէս կը դատէ:

Աստուածաշունչը՝ պատմուած փոքրիկներուն Աստուած Փարաւոնին դաս մը կու տայ

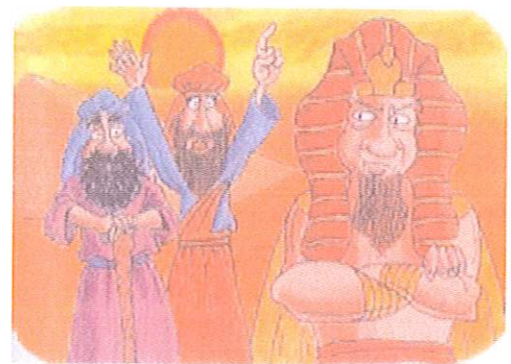
Անուն Մովսէս է, ձեզի պիտի պատմեմ թէ որքան դժուարութեամբ համոզեցի Եգիպտոսի թագաւորին՝ փարաւոնին որ Աստուծոյ հնազանդի:

Ես իրաւելացի մըն եմ սակայն մեծցած եմ Եգիպտոսի թագաւորին պալատին մէջ: Օր մը, տեսնելով իմ ժողովուրդիս կրած չարչարանքները, փախաւ ու հեռացաւ պալատէն եւ հաստատուեցաւ Մադիամի երկիրը:

Անցան տարիներ եւ օր մը երբ ոչխարներ կ'արածէի, Մորենիի ծառ մը տեսաւ որ բոցով շրջապատուած էր բայց չէր այրեր: Ծառ զարմացաւ ու մօտեցաւ ծառը դիտելու եւ ձայն մը լսեցի որ զիս կը կանչէր «Մովսէս, Մովսէս, հոս մի մօտենար, կօշիկներդ հանէ՛ ոտքերէդ, որովհետեւ հոն ուր կանգնած ես սուրբ հող է»:

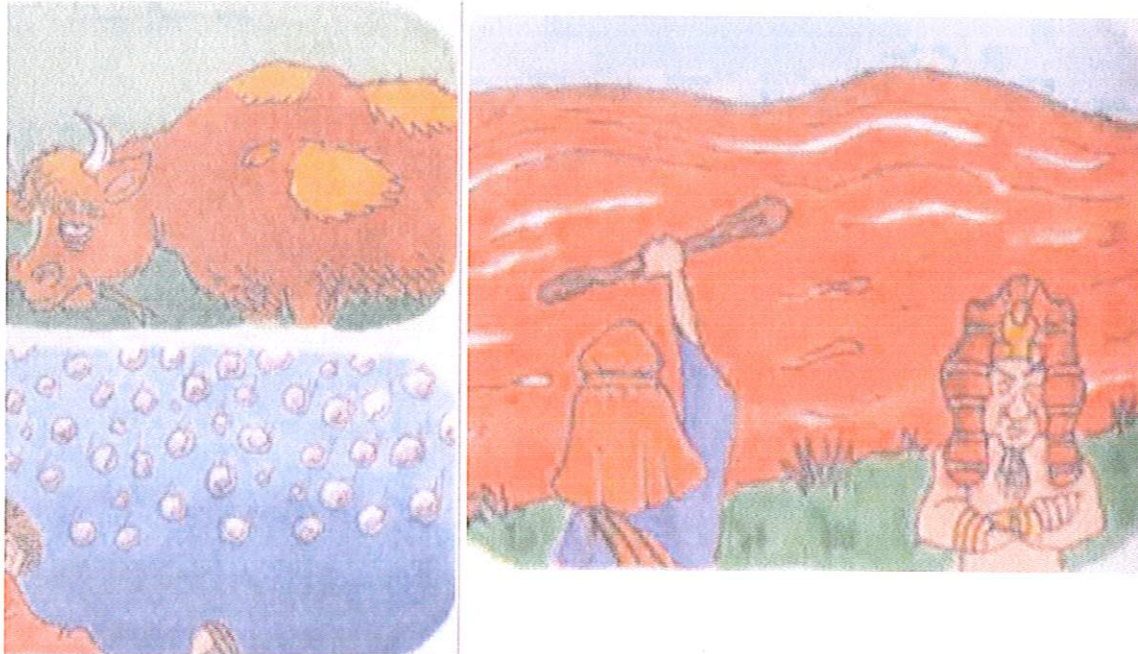
Հասկցաւ որ այդ Տիրոջ ձայնն էր: Ան ինձի ըսաւ որ վերադառնամ Եգիպտոս եւ ազատեմ իրաւելացի ժողովուրդը եգիպտացիներու ձեռքէն: Եղբայրս Ահարոնը ու ես գացինք Եգիպտոս փարաւոնին հետ խօսելու ու ըսինք «Տէր Աստուած կ'ուզէ որ մեր ժողովուրդը ազատ արձակես»: Փարաւոնը մտիկ չըրաւ մեզի:

Տէրը դարձեալ խօսեցաւ ինձի եւ ուզեց որ նորէն փարաւոնին քով երթամ: Բնաւ չզարմացաւ երբ փարաւոնը դարձեալ մերժեց մեզի:

որովհետեւ եթէ յարատեւենք՝...

Այդ օրերուն, Եգիպտոսը աշխարհի ամենակարեւոր երկիրն էր: Փարաւոնը Եգիպտոսի թագաւորն էր: Ան այնքան ինքնաբաւ էր որ չէր կարծեր որ Մովսէսին պէտք է մտիկ ընել, ո՛չ ալ Աստուծոյ պէտք է հնազանդել:

Համոզուելու համար, ան մեզմէ հրաշք մը պահանջեց: Այն ատեն Ահարոնը իր գաւազանը գետին նետեց եւ գաւազանը մեծ օձի մը վերածուեցաւ: Փարաւոնը խնդաց, իր կախարոյները եւս իրենց գաւազանները նետեցին գետին եւ անոնք ալ օձի վերածուեցան: Բայց Տիրոջ օձը բոլորին օձերը կերաւ: Թէեւ Տէրը փաստեց որ ինքն էր ամենագօրատողը բայց Փարաւոնը նորէն մերժեց համոզուիլ:

Յաջորդ ատուու կանուխ Փարաւոնը դէպի Նեղոս գետը կը քալէր: Ահարոնը եւ եւս հանդիպեցանք իրեն եւ ըսինք «Աստուած ըսաւ որ մեր ժողովուրդը ազատ արձակես. փաստելու համար որ Աստուած որկեց մէզի, գետին ջուրերը արիւն պիտի դառնան»: Ահարոն իր գաւազանով հարուածեց գետի ջուրերը որոնք արիւնի վերածուեցան: Փարաւոնը նորէն չհնազանդեցաւ Աստուծոյ:

Տիրոջ պատիժները շարունակուեցան եւ Ան գորտերով, ոջիլներով, ճանճերով լեցուց Եգիպտոսը սակայն փարաւոնը նորէն չհնազանդեցաւ:

Պատիժները շարունակուեցան եւ յաջորդաբար Աստուած աստիկ կարկառ որկեց, մարախներ որկեց եւ մթութիւն որկեց: Երեք օր մութ ըրաւ: Սակայն տակաւին Փարաւոնը

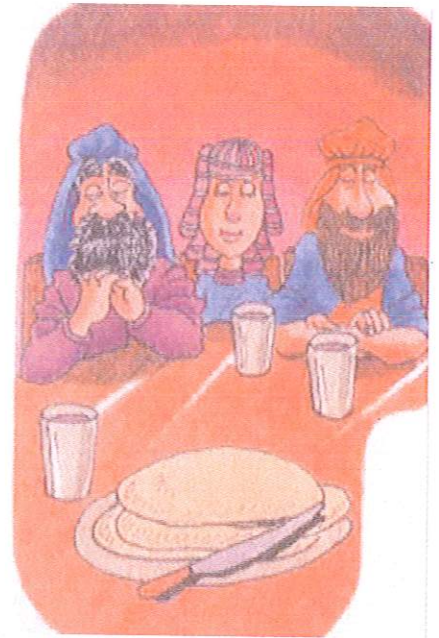
անպայման որ արդիւնքը պտի քաղենք իր ատենին...

չհնազանդեցաւ Աստուծոյ:

Վերջապէս Աստուած ըսաւ որ Եգիպտոսացիներու երկրին մէջ պիտի մեռնին բոլոր անդրանիկ զաւակները, որոնց կարգին ևաւ Փարաւոնին անդրանիկ զաւակը:

Այս վերջին պատիժէն վերջ միայն Փարաւոնը արտօնեց որ Իսրայէլացիները ազատօրէն մեկնին:

Տէրը ուզեց որ ամէն տարի Եգիպտոսէն դուրս ելլելու օրը տօնենք եւ զայն կոչենք Բաղարջակերաց տօն:

Մտածէ՛
ասոր
մասին

Անձ մը գիտե՛ս որ կը կարծէ թէ միշտ ազատ է ուզածը ընելու կարծելով թէ ինք ամենակարող է: Փարաւոնը այդպիսի անձ մըն էր, բայց Տէրը իրեն սորվեցուց որ Իր խօսքը բոլորէն աւելի բարձր եւ ճշմարիտ է:

Հետեարար...